

BĚLOHRADSKÉ LISTY

Číslo 1 / únor 2025

LETNICE

OBČANSKÁ
ZÁLOŽNA

PREZIDENTSKÁ NÁVŠTĚVA

20 Kč

Masopust v Horní Nové Vsi rok 1946

Maškarní ples v Horní Nové Vsi rok 1955

Bělohradské listy 1/2025 - vychází jako dvouměsíčník
22. ročník

Vydalo: Město Lázně Bělohrad, periodický tisk územního samosprávného celku

Tisk: Arpa, Kotkova 792, 544 01 Dvůr Králové nad Labem

Šéfredaktor: Tomáš Kašpar, -kas-

Redakce: Lucie Hronová, -hron-, Lenka Vichnarová, -LeV-, Externě: JaK

Grafické zpracování: tiskárna Arpa

E-mail: belohradske-listy@lazne-belohrad.cz | ISSN 2533-8005, ev. č. MK ČR E 10909

Vydáno: únor 2025

Editorial	4
Historie – 80. výročí pádu B-17G	5
Slovo starostky	6
Očima opozice	8
Kultura – Pozvánka na kulturní akce	9
Z regionu – Prezident Petr Pavel	10
Z knihovny – Co přinesl rok 2024	12
Historie – Zemřela Jaroslava Janáčková	13
Anketa	14
Bělohradská hrdost – Volis Racing Team	16
Radnice informuje – Odpadové hospodářství	18
Stalo se	19
Příroda – Ptačí příběh	20
Kousek do počtu – Zimní jabloň	21
Profese a řemesla v zrcadle času	22
Historie – Záložna	24
Slatinné lázně	26
Volnočasové organizace – Komedijs	28
Radnice informuje – Investiční akce	30
Kultura – Kam na výstavu	32
Z knihovny – Letnice v listopadu	34
Z regionu – Velikonoční food festival	36
Bělohradský potěr	37
Poselství faráře	42

Pročítám všechny texty, které jsou obsahem tohoto čísla Bělohradských listů, a napadá mě, že jejich spojovacím prvkem může být hrdinství. Statečnost amerických pilotů, kteří přežili explozi svého stroje, od níž si připomínáme 80 let, a kteří se snesli padákem u Hřídelse, aby pak padli do rukou Němců a podstupovali kruté výslechy, byla mimořádná. Nesrovnávejme však velikost hrdinství, to ani nejde. Rodí se v různých podmínkách, v různé době. Zapadnout by však neměla ani ta velká, ani počiny lidí, kteří konají čas od času malá hrdinství, řekněme jim třeba dobré skutky. Bez očekávání pochval, často jen pro dobrý pocit. Třeba jako paní Lenka Szillerová, jejíž příběh si nalistujete v rubrice o přírodě. Ačkoliv spolu s ní i mnozí další kolemjdoucí sledovali malého ptáčka, jak se marně snaží vzlétnout, jen ona nelenila, spojila se s odborníky a zachránila mu život.

Dobré skutky mívají i jinou podobu, nesrovnatelnou se záchranou života, přesto moc důležitou. Dovolte mi přidat jednu vzpomínku ze začátku tohoto roku, o které se v současných listech nedočtete: skupinka turistů dorazila při každoročním novoročním výšlapu od sokolovny na Byšička. Jak bylo všem milé, že u nenápadného auta s otevřeným kufrem bylo k dispozici vlídné slovo a občerstvení. Připravila ho paní Hana Marie Körnerová. Ano, spisovatelka, vážená a oblíbená autorka mnoha knih. První den nového roku mohla číst zajímavou knihu či dospávat silvestra na gauči, ale ona už předem myslela na ostatní, jak by jim udělala radost.

Jistou odvahou bylo i to, že současný šéfredaktor Bělohradských listů přijal bezmála před rokem obrazně řečeno nabídnutou rukavici a s nepatrnými novinářskými zkušenostmi se zavázal uvádět časopis do života. Nebylo a není to lehké, ale to, že teď držíte další číslo v ruce, je důkazem, že to jde.

Jistě byste přidali další malá či velká hrdinství lidí ze svého okolí. Napište nám o nich, rádi se jim budeme v časopise věnovat. Uvítáme a těšíme se i na další vaše náměty.

Příjemné čtení.

Lenka Vichnarová

Tomáš Kašpar

Lenka Vichnarová

Lucie Hronová

80. výročí pádu bombardéru Boeing B-17G na Hřídolec

Bylo 14. února 1945, krátce po poledni, když mohutná exploze smetla z oblohy bombardér Boeing B-17G (42-97185). Jeho trosky dopadly na obec Hřídolec a okolí. Letoun, který v brzkých ranních hodinách vzlétl z letiště RAF Thurleigh severně od Bedfordu ve Velké Británii, patřil 306. BG amerického letectva USAAF a pilotoval jej kapitán Boylston B. Lewis se svou posádkou. Nevýhnutelná exploze přišla v době, kdy posádka pravděpodobně hledala bezpečné místo pro nouzové přistání poté, co byla jejich létající pevnost vážně poškozena německou stíhačkou nad cílem jejich bombového útoku, německým městem Drážďany.

Celé posádce letadla se na poslední chvíli podařilo letoun odsouzený ke zkáze opustit.

Jedinou obětí se tak stal spodní střelec, seržant Alfred S. Lubojacký, který byl s největší pravděpodobností těžce raněn už během útoku německé stíhačky nad Drážďany. Jeho tělo s částečně otevřeným padákem bylo nalezeno poblíž obce Merboltice v okrese Děčín. Krutou ironií osudu přišli předci Alfreda Lubojackého do Spojených států amerických právě z území, které se později stalo Československem.

Zbytek posádky, který havárii přežil a na padácích přistál v okolí Hřidelce, skončil v rukách Němců. Členové posádky byli uvězněni, podrobeni výslechům a o několik týdnů později, když druhá světová válka skončila, byli osvobozeni.

U příležitosti 80. výročí této události a 20 let od slavnostního odhalení památníku uspořádá starostka města, paní Alena Kuželová, dne 21. února 2025, krátce po poledni, vzpomínkovou akci spojenou s položením květin a věnců k pomníku u obce Hřídolec. Následovat pak bude vernisáž v prostorách nové budovy městského úřadu Lázní Běláhoř. Výstava však bude občanům města přístupná pravděpodobně již od 14. února 2025.

Všichni obyvatelé i návštěvníci města jsou srdečně zváni jak k účasti na vzpomínkové akci, tak i k návštěvě výstavy. V případě zájmu o komentovanou prohlídku výstavy volejte na telefonní číslo +420 771 276 230.

Tomáš Kašpar, foto: www.306bg.us, J. Štefců

Začátek roku se hodí k bilancování starého i plánování nového roku, starostka Lázní Bělohradu, Alena Kuželová, má navíc za sebou polovinu svého mandátu. I proto jsme jí položili pár otázek.

Co se z vašeho pohledu loni ve městě podařilo a co méně?

V loňském roce se naše pozornost nejvíce zaměřovala na rekonstrukci budovy bývalé spořitelny, kde nadále platí záměr vybudovat čtyři ordinace pro lékaře. Mám radost, že se na prosincovém zasedání zastupitelstva schválila druhá studie na úpravu tohoto objektu, tudíž můžeme postoupit k přípravě projektu. Jsem stále v kontaktu s paní zubařkou, která mi ke konci roku potvrdila, že by u nás ráda ordinovala. Těší mě také projekt a příprava rekonstrukce školní kuchyně nebo završení první etapy výměny veřejného osvětlení. Podařilo se dokončit i menší investiční akce, jako například psí hřiště či fotopoint u rybníka Byšička, u kterých se samotným nápadem přišli občané. Mám dojem, že právě tyto maličkosti lidem nakonec udělají největší radost. Naopak zklamaná jsem z toho, že se mi nepodařilo najít společnou řeč s vedením souboru Hořeňák a že se výměna redakční rady Bělohradských listů neobešla bez nepříjemných emocí.

Starostkou jste více než dva roky, máte také předešlé zkušenosti z práce v zastupitelstvu, překvapilo vás navzdory tomu při řízení města něco, či snad dokonce zaskočilo?

I když mám zkušenosti ze zastupitelstva, role starostky mě v mnoha ohledech stále učí a myslím, že i kdybych tu byla několik volebních období, vždy přijde situace, na kterou se nelze připravit. Nejvíce mě asi zaskočila složitost některých rozhodnutí, která ovlivňují životy

mnoha lidí. Uvědomila jsem si, jak důležité je naslouchat, vnímat různé pohledy a nebát se přiznat, když něco nevyjde podle očekávání. Nedělala jsem si iluze o tom, že role starostky bude jednoduchá, přesto se asi nejvíce peru s tím, že nenajdu ideální řešení pro všechny a vždy bude v Bělohradě někdo, koho můžu svým rozhodnutím přinejmenším neuspokojit, mnohdy i zranit.

A z čeho jste naopak měla vy osobně největší radost?

Nejvíce mě samozřejmě těší pozitivní zpětná vazba od občanů, když například vidím na sociálních sítích fotografie usměvavých lidí na kulturních akcích či cestou domů zahlédnu na Pardoubku dvojici při romantické projížďce na lodičce. Zahřeje mě u srdce, když na procházce v lese v Hůře potkám turisty odpočívající na lavičkách, které jsme tam loni instalovali. Jsou to maličkosti, ale pro mě jsou jasnou informací, že je tu lidem dobře a moje práce má smysl.

Jaké významné úkoly město letos čekají?

V návaznosti na výměnu povrchu silnice II. třídy ve směru od vlakového přejezdu ulicí T. G. M. až po sídlo firmy V-Garden nás v části Dolní Nová Ves čeká stavba chodníku. Chystáme se zrekonstruovat tři městské byty v domě na Lázeňské ulici, těším se na nové vyřezávané lavičky na hrázi rybníka Pardoubek, obměnu dětských hřišť, doplnění psího parku o další herní prvky. Máme požádáno o dotaci na rekonstrukci Památníku K. V. Raise a revitalizaci části zámeckého parku, taktéž čekáme, jak dopadne žádost o dotaci na fotovoltaiku na střechu základní školy. Budeme pokračovat v rekonstrukci budovy Jiskry, kde svou činnost na jaře letošního roku zahájí komunitní centrum, připravuje se také II. etapa výměny veřejného osvětlení. Plánů je mnoho, a pokud vše půjde hladce, mělo by se proinvestovat cca 30 mil. Kč.

Je i letos v plánu města rozšíření nějakých služeb pro rodiny s dětmi či seniory?

Myslím, že by mohlo mít klíčovou roli již zmíněné komunitní centrum. Nabízené programy by mohly zlepšovat komunitní soudržnost a přinášet mezigenerační propojení. Rodiny s dětmi určitě uvítají obměnu dětských hřišť a doufám, že je potěší nová dětská naučná stezka, kterou chystá turistické informační centrum. Pro seniory bude nadále knihovna organizovat univerzitu III. věku a další edukativní programy digitální gramotnosti. Mně osobně by se

líbilo, kdyby v přízemí domu s pečovatelskou službou vznikl denní stacionář pro seniory či klubovna, kterou by mohli využívat nejen obyvatelé domu s pečovatelskou službou.

Hovoří se o vznikajícím nákupním centru na okraji města, kdy by se mělo dokončit? Co říkáte na názor, že to bude konec malých podnikatelů v centru města a příčina jeho vylidnění?

Ano, v prostoru mezi firmou V-Garden a Freudenberg má soukromý investor v plánu vybudovat nákupní centrum s retailovými obchůdky. Čekám každým dnem osobní schůzku s investory, aby mi sdělili, o jaký supermarket se jedná. Realizaci investor vidí ideálně na letošní rok, v horším případě s přesahem do roku 2026. Stavba supermarketu může místní obchodníky ohrožit, největší hrozbu vidím pro ovoce a zeleninu a Jednotu. Zároveň si nemyslím, že by mělo dojít k vylidnění náměstí, nicméně každý z nás se může rozhodnout, koho svým nákupem podpoří, zda anonymní řetězec, či místní obchodníky, kteří jsou tu pro nás roky. Já sama ale za poslední dva roky od občanů slyším, že jim tu supermarket chybí...

Nová budova radnice je velmi ceněná odborníky, jak se v ní pracuje? Jak je využíván bývalý městský úřad?

Budova radnice je časté téma ne úplně příjemných diskusí na zastupitelstvu města. Já musím upřímně říct, že jako zastupitelka jsem z finančních důvodů byla proti stavbě této nemovitosti, zároveň ale respektuji, že většina zastupitelů byla pro stavbu, a to, že v ní teď sedím, je jeden velký paradox. Nicméně budova je rozhodně reprezentativní, úředníci v ní mají lepší pohodlí pro svou práci. Zároveň jsem velmi ráda, že v přízemí vznikl prostor pro různá kulturní setkávání, a tak se stává centrem dění. V horním patře bývalé radnice je sídlo městského kulturního střediska, v přízemí pak má kancelář redakční rada Bělohradských listů a schází se tu také v týdnu děti na výtvarný a modelářský kroužek v rámci Domu dětí a mládeže Stonožka Nová Paka.

V anketě v tomto čísle listů se ptáme také na chybějící sportoviště. Lidé říkají, že postrádají koupaliště. Je naděje, že v Bělohradě bude?

Ač bych si koupaliště pro občany moc přála, nemohu ho však slíbit. Pro město je finančně neúnosný jeho provoz. Ráda bych se alespoň zabývala možností vybudovat biotop z části rybníka Pardoubek.

Podle čínského zvěrokruhu je tento rok zasvěcený dřevěnému hadovi. Čekat by nás měl osobní růst, hlubší spolupráce a nové začátky. Myslíte si tedy, že se letos podaří najít ve větším měřítku společnou řeč s opozicí?

To záleží na obou stranách. Vidím velkou výhodu v tom, že jsem žena, která nemá ráda konflikty a snaží se domluvit diplomaticky a slušně. Mnohdy mám pocit, že se jedná o pro mě ne moc příjemnou hru, nicméně stále se držím hesla „s laskavostí nejdál dojdeš“ a pevně věřím, že nakonec všichni zjistíme, že jediná cesta úspěchu je spolupráce a respekt všech zúčastněných.

Rok 2025 by měl být také rokem harmonie v pracovním i osobním životě... Jak se vám osobně daří obojí skloubit?

Práce mi bere opravdu hodně času, ale mám výhodu, že tři starší děti jsou již dospělé a samostatné, každodenní péče je tedy jen o nejmladší Elišku. Na víkend se většinou všichni sejdeme, není výjimkou, že přijíždějí starší děti i se svými partnery, a tak nás bývá i devět. Dělá mi radost pro všechny uvařit, i tak jsou však dny, a je jich většina, kdy domácnost úplně nestíhám.

Děkuji za rozhovor.

Lenka Vichnarová

Tato rubrika nevyjadřuje názory nebo postoje redakce. Po obsahové stránce nebyl příspěvek redakcí upravován ani krácen.

Milí Bělohradáci,

nejprve bychom vám chtěli popřát úspěšný nový rok 2025 a opět si vás dovolíme informovat o našich názorech na dění ve městě. Do budoucna však zvažujeme změnu – z řady důvodů chceme omezit publikování v Bělohradských listech a naše názory vám plánujeme zasílat formou hromadných mailů. Pokud máte zájem dostávat mailem naše názory a stanoviska, pošlete nám vaši e-mailovou adresu na náš e-mail **opozicelb@seznam.cz** a my se vám ozveme.

Dnes chceme hlavně reagovat na rozpočet města pro rok 2025. Už při schvalování rozpočtu města na rok 2024 jsme upozorňovali na enormní nárůst běžných (převážně mandatorních, tedy stálých a každoročně opakovaných) výdajů. Vládnoucí koalice ale 8 hlasy z 15 rozpočet na rok 2024 schválila. Ke stejné situaci došlo nyní při schvalování rozpočtu města na rok 2025. Ačkoliv Antonín Schánílec navrhl rozpočet upravit tak, aby došlo ke snížení běžných výdajů o 10 mil. Kč, koaliční zastupitelé znovu 8 hlasy rozpočet schválili. A na co jsme upozorňovali? Opět hlavně na obrovský růst běžných neproduktivních nákladů způsobený především velkým nárůstem počtu pracovníků v kultuře, technických službách i na městském úřadě a také navyšováním nákladů na provoz jednotlivých složek města. Vyjdeme z čísel. Příjmy města v roce 2025 jsou schváleny ve výši cca 114 mil. Kč, výdaje 135 mil. Kč, ale z nich tvoří 101 mil. Kč právě tyto běžné výdaje a na investice (rozvoj města) je určeno 34 mil. Kč. Z rozpočtu běžného roku jde ale na investice pouze necelých 8 mil. Kč a dalších 26 mil. Kč je z rezervy z minulých let. Přitom ještě v roce 2023 mělo město příjmy ve výši 110 mil. Kč a běžné výdaje činily jen 79 mil. Kč. Znamená to, že běžné výdaje vzrostou během 2 let o neuvěřitelných 22 mil. Kč! Pro porovnání srovnatelně velké město Lázně Bohdaneč mělo v roce 2020 běžné výdaje ve výši 58 mil. Kč (Bělohrad 57 mil. Kč) a v rozpočtu na rok 2025 má Bohdaneč běžné výdaje 86 mil. Kč a Bělohrad 101 mil. Kč. Jaké jsou důvody tohoto růstu? Stačí si porovnat výdaje našeho města v roce 2023 a 2025:

- kultura: růst z 3,6 mil. Kč na 8,5 mil. Kč (z toho mzdy z 0,8 mil. Kč na 1,6 mil. Kč),
- technické služby: růst z 14,9 mil. Kč na 21,2 mil. Kč,
- správa: růst z 19,3 mil. Kč na 24,2 mil. Kč (z toho mzdy z 8,9 mil. Kč na 12 mil. Kč),
- a pro zajímavost Bělohradské listy: růst z 0,2 mil. Kč na 0,5 mil. Kč a knihovna: růst z 0,8 mil. Kč na 1,2 mil. Kč.

Výrazně rostou běžné neproduktivní výdaje také v dalších oblastech. Co to bude znamenat? Po vyčerpání rezervy ve výši téměř 60 mil. Kč na účtech města (vytvořené z velké části bývalým vedením města) v letech 2025 a 2026 nebude téměř na investiční činnost...

Další záležitost, které se chceme věnovat, je **cenzura v Bělohradských listech**. Na nepravdy Ing. Trávníka a Lámbra o tom, že nemohli v Bělohradských listech publikovat, chtěl v minulém čísle BL reagovat bývalý šéfredaktor Ladislav Stuchlík. Bohužel jeho včas zasláný příspěvek nebyl v Bělohradských listech otištěn. Zkrácenou verzi vám proto nyní předkládáme:

Nerad, ale musím reagovat na článek pana Ondřeje Trávníka v BL 3/2024. Píše, „že pod vedením Ing. Pavla Šubra nebylo možné vyjádřit se k jakémukoli tématu. Teprve teď jsme umožnili opozici prostřednictvím BL se vyjadřovat k jakémukoli tématu“, a odkazuje se na novou rubriku Očima opozice. Tak to není. Pokud si pamatují, otiskovali jsme všechny příspěvky a připomínky veřejnosti i bez takovéto rubriky. Navíc existovala rubrika Z dopisů čtenářů, která na podněty veřejnosti, tedy i opozičních zastupitelů, byla přímo určena. Pan Ondřej Trávník přišel pouze jednou s požadavkem do Bělohradských listů napsat. Bylo to před volbami a jednalo se o předvolební článek. Redakční rada už před tím rozhodla, že se předvolební materiály stran nebudou zařazovat. Proto jsem ho musel odmítnout. O zařazení článku požádal pouze jednou on a nikdo jiný z tehdejší opozice.

Tolik Ladislav Stuchlík. Co k tomu dodat?

A na závěr **folklorní soubor Hořeňák**, který v našem městě působil nepřetržitě od roku 1949 a vždy patřil neodmyslitelně k Bělohradu. V loňském roce si tedy připomínal 75 let od svého vzniku, místo oslav ale soubor odchází do Nové Paky, kde našel nové zázemí pro svoji činnost. Smutné...

Věříme, že nový rok 2025 bude veselejší!

Zdraví vás

*opoziční zastupitelé Petr Farský, Vlastimil Matouš,
Michal Paďour, Antonín Schánílec, Pavel Šubr
a Pavlína Štěpánková*

Tato rubrika nevyjadřuje názory nebo postoje redakce. Po obsahové stránce nebyl příspěvek redakcí upravován ani krácen.

Pozvánka na kulturní akce

Návštěva Jan Lacina

Politolog, producent, publicista a scénárista, poslanec PSP České republiky a místopředseda STAN. Moderuje Martin Fendrych.

28. 2. 2025 od 18:00, Společenský sál MÚ

Přepište dějiny v Lázních Bělohradě!

Historický podcast Martina Gromana a Michala Stehlíka Přepište dějiny se v Lázních Bělohrad zaměří na fenomény místních dějin, zejména v letech kolem druhé světové války. Dojde i na slavné rodáky a osobnosti spojené s místem. Tato akce je pořádána v rámci výročí 80 let od konce 2. světové války. Akci pořádá městská knihovna LB.

12.3.2025 od 18:00, Bělohradská sýpka

Velikonoční jarmark

Zveme vás na tradiční velikonoční jarmark. Čeká vás opět bohatý program pro děti i dospělé.

Dílňičky, lokální produkty, pohádky, hudba a skvělá zábava.
12. 4. 2025 od 9:00, Zámecký park

UDÁLOSTI ROKU 2025

12. 4.	Velikonoční jarmark
1. 5.	Políbení poezií
23. 5.	Noc kostelů
24. 5.	Zahájení lázeňské sezóny
7. 6.	Hasičský votvírák
21. 6.	Svátek hudby
28. 6.	Strašidelná Bažantnice
5. 7.	Lázeňský Sound
12. 7.	Country Festival pod Hůrou
25. 7.	BOS – divadlo
26. 7.	Bertoldův Barokních Bělohrad
2. 8.	Cyklomaraton
16. 8.	BěloHARD fest
30. 8.	Rozloučení s létem
6. 9.	Zatoulaný ples
27. 9.	Podzimní jarmark
11. 10.	Knižní lázeň
14. – 16. 11.	Festival Demokracie
30. 11.	Vánoční jarmark

Pro aktuální informace i další nabídku kulturních akcí sledujte naše facebookové stránky: www.facebook.com/mkslaznebelohrad.
Změna programu vyhrazena.

Andrea Kulhánková, foto: archiv MKS

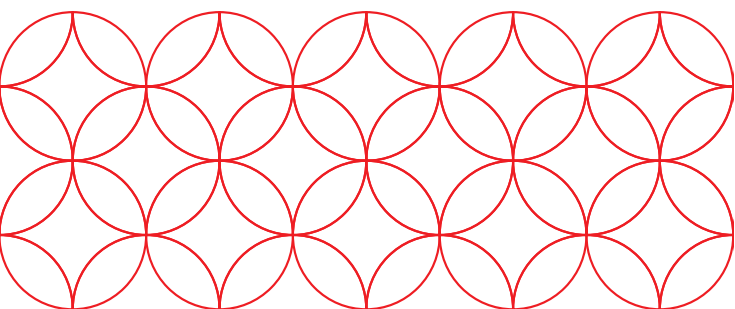

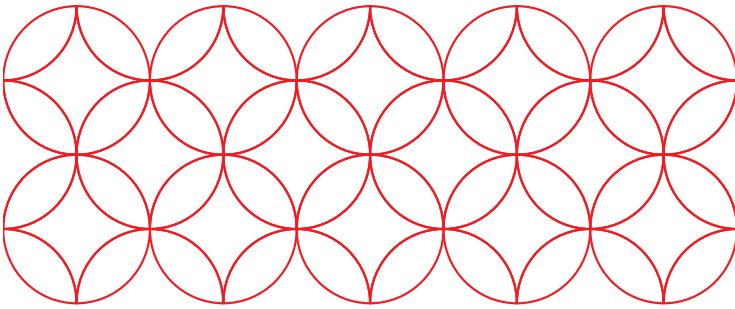
Prezident Petr Pavel s manželkou v Bělohradě

Dne 11. prosince 2024 navštívil prezident České republiky Petr Pavel za doprovodu manželky Evy středovýchod republiky. Svůj program zahájil krátce před desátou hodinou v Hořicích v novém provozním areálu společnosti Filipa. Odtud se kolem jedenácté hodiny přesunul do Lázní Bělohradu, kde byla dalším bodem jeho cesty účast na ceremoniálu slavnostního otevření Bělohradské sýpky. Po ukončení ceremoniálu, prohlídce galerie a drobném občerstvení pokračovala prezidentská kolona do Výchovného ústavu a střediska výchovné péče v Kutné Hoře. Tam oficiální program cesty pana prezidenta končil.

Zástupce Bělohradských listů získal pro tuto návštěvu mediální akreditaci. Bohužel se však závěrečný briefing konal až na samém konci cesty pana prezidenta s chotí, v Kutné Hoře, a tak nebyla příležitost položit mu připravenou otázku. Proto vám, naši milí čtenáři, přinášíme alespoň několik fotografií z prezidentské návštěvy v našem krásném městě.

Tomáš Kašpar, foto: Martin Hlaváček a archiv Filipa

Co přinesl rok 2024 v knihovně a co nás čeká

V první řadě bych vám všem chtěl moc poděkovat za podporu knihovny. Ať už za to, že si chodíte vypůjčovat knihy, nebo za návštěvnost na akcích či za vaše tipy na knížky, které byste u nás rádi měli k dispozici. V knihovně se registrovalo 391 dospělých a 142 dětí. Mám radost, že do knihovny začalo chodit čím dál víc školaček a školáků, číst si, hrát deskové hry nebo jen tak posedět, což mě těší, neboť jsem tak vždycky nad knihovnou jako místem pro odpočinek přemýšlel. Děkuji tedy i dětem za to, že se pro ně knihovna stává bezpečným majákem.

Rád bych kromě poděkování uvedl i pár zajímavých informací, které se vážou k roku 2024. Z bohatého knižního fondu je nejvíce čtena a zastoupena krásná literatura, a to jak pro dospělé, tak pro děti. Do knihovny se celkově nakoupilo v loňském roce zhruba 400 titulů a 444 jich bylo odepsáno. V ideálním případě by se vždy mělo odepsat tolik knih, kolik bylo nakoupeno, jinak by po pár letech knihovna praskala ve švech. Odepsané knihy se nejdříve nabízejí ostatním knihovnám a zbylé knížky se poté poskytnou čtenářům, ať už ve formě burzy, či v knihotoči, který najdete na chodbě knihovny. Mezi odepsané knihy patří ty, jež jsou poškozeny, či takové, které si už dlouho nikdo nepřečetl.

Mnoho z vás možná neví o takzvaném MVS. Pod touto tajemnou zkratkou se skrývá meziknihovní výpůjční systém. Je možno si u nás objednat tituly z jiných knihoven! Máte-li zájem si přečíst nějakou knížku, která není dostupná u nás, není problém objednat si ji například z vědecké knihovny v Hradci Králové. Cena za jednu knížku je 20 Kč, v minulém roce se tato služba týkala 40 výpůjček. Neváhejte ji využít i vy.

Pro rok 2025 chystá knihovna bohatý program. Po delší době se vrací březnová Noc s Andersenem, kdy si bude moct skupina dětí užít celodenní tematický program s přespáním přímo v knihovně. Dospělí se už teď mohou těšit na tvůrce podcastu Přepište dějiny! (12. 3.), spisovatele historických detektivek Františka Kalendu (12. 2.) či další cestopisnou přednášku Radky Tkáčikové (26. 3.). Všechno se včas dovíte z plakátovacích ploch a nových elektronických informačních tabulí.

Knihovna v číslech roku 2024

10 811 knih bylo k dispozici

8 442 knih si lidé vypůjčili

10 000 vypůjčených knih je meta pro rok 2025

Do roku 2025 vám všem za knihovnu přeji hodně zdraví, štěstí a mnoho inspirativních příběhů, o kterých by se mohly psát knihy! A přijďte do knihovny třeba jen posedět.

Jan Wilda, knihovník, foto autor

Zemřela nejvýznamnější popularizátorka díla Karla V. Raise

30. srpna 2024 zemřela v Praze v nedožitých 94 letech profesorka pražské filozofické fakulty Jaroslava Janáčková, významná odbornice na českou literaturu 19. století. Vedle Boženy Němcové, Jakuba Arbesa, Aloise Jiráska, Terézy Novákové, Gabriely Preissové, Viléma Mrštíka a dalších patřil k autorům, jimž se během svého dlouhého aktivního života věnovala s největší péčí, i bělohradský rodák Karel V. Rais. Sborník *Karel V. Rais – Studie, vzpomínky, dokumenty*, vydaný v Lázních Bělohradě v roce 1959 u příležitosti stého výročí autorova narození, otevírá jeho medailón napsaný právě J. Janáčkovou.

Jak vysvítá z rozhovoru, který s ní vedla pro revui *Souvislosti* (č. 3/2014) Daniela Iwashita, patřil Rais hned k prvním čtenářským láskám budoucí badatelky. Komentovaný výbor z Raisovy korespondence s Bohumilem Adámkem v časopise *Česká literatura* (č. 2/1956) byl jednou z jejích prvních odborných publikací. Později se Raisovým dílem zabývala v četných statích uveřejňovaných v odborných časopisech, ve slovníkových kompendiích i v knižních monografiích, jakou je např. *Román mezi modernami* z roku 1989. Nepublikovala však zdaleka jen texty určené odborníkům, protože jako učitelce budoucích češtinářů a současně jako děvčeti z vesnického hospodářství (v Havlíčkově Borově) jí vždy mimořádně záleželo na osvětě – na tom, aby neochaboval vztah ke klasické národní literatuře v široké veřejnosti. Neváhala tak (i o Raisovi) publikovat v regionálních a zájmových sbornících, oslovovat starosty a kulturní organizátory ve věci připomínání místních literárních tradic (jedné takové velkolepé raisovské obecní akce jsem se spolu s ní účastnil před dvaceti lety v Kamenickách) a ještě v osmdesáti letech přednášet v knihovnách a školách. A přednášet uměla způsobem publikum strhujícím i povznášejícím.

Starost Jaroslavy Janáčkové o pěstování odkazu českých spisovatelů minulosti se přirozeně vedle činnosti publikační a přednáškové obrátila i k práci ediční. Pro

Národní knihovnu, prestižní edici české literární klasiky, koncipovala a doslovem opatřila výbor z Raisových povídek nazvaný prostě *Povídky* (Odeon 1967). Do edice Světová četba prosadila zařazení autorovy povídkové knihy *Výminkáři* (Odeon 1976) a v edici Slunovrat vydala výbor Raisových humoristických a satirických textů nazvaný *Půlpáni a čtvrtpáni* (Čs. spisovatel 1985). Samostatně vydala už v roce 1973 v Čs. spisovateli povídku *Skleník*. Speciální péči věnovala prof. Janáčková edicím autorova vrcholného románu *Západ*: nejprve vyšel její péčí a s jejím komentářem v roce 1971 v edici Slunovrat a poté v roce 2004 v nakladatelství Akropolis: román, v němž byl předobrazem hlavního hrdiny farář působící v Kamenickách u Hlinska, v této edici doprovázejí přetisky kamenických obrazů Antonína Slavička. Na této edici jsem měl možnost s J. Janáčkovou spolupracovat, a mohu tedy dosvědčit, s jakou důkladností a pozorností k přípravě knihy přistupovala.

Když jsem připravoval výbor z Raisových povídek pro Českou knižnici (*Povídky*, Host 2014), svěřila mi paní profesorka Janáčková své raisovské materiály: stará vydání jeho děl, strojopisy a separáty svých článků a předmluv (či doslovů) k výše jmenovaným edicím, ale i tematicky spřízněné novinové články o Raisovi, které si vystříhla, vlastní dávné výpisky z Raisových vzpomínek a z korespondence uchovávané v archívech nebo přetištěné ve špatně dostupných tiscích, z dobových časopisů (např. ohlasy prvních vydání Raisových děl) i ze studentských kvalifikačních prací (včetně analýz čistě jazykovědných) a také vlastní strojopisné opisy Raisových méně známých a po desetiletí nevydaných próz. Nikdo toho v posledním půlstoletí nevěděl o Karlu V. Raisovi tolik co Jaroslava Janáčková a nikdo neučinil tolik pro udržování a předávání jeho odkazu.

Robert Adam, foto: Michael Wögerbauer

Jaká sportoviště ve městě využíváte a co vám zde chybí?

Marie a Anna Finkovy, obyvatelky města

Od malička obě hrajeme tenis a házenou. Většinu volného času tedy trávíme na tenisových kurtech nebo na sportovišti za základní školou. Je super, že se těmto sportům můžeme věnovat i v zimě, protože tenis má skvělé zázemí v podobě tenisové haly a házenou trénujeme v místní sokolovně nebo ve sportovní hale. Myslíme si, že sportovní zázemí je v našem městě dostačující.

Marie: Pokud si sama položím otázku, co bych si ještě přála, tak je to určitě lezecká stěna nebo bych uvítala delší běžecký ovál, který využívám v Jičíně v rámci kroužku atletiky.

Lenka Rambová, chalupářka

Často využívám lázeňský bazén, protože ráda plavu a dobře mi dělají i masážní proudy. Oceňuji teplotu vody okolo 30 stupňů Celsia, je to příjemné na plavání i případné procvičování pohybového aparátu.

Mrzí mě, že v létě nemohu plavat v rybníku Pardoubek, kam jsem chodila už jako dítě, když jsem pobývala v Bělohradě o prázdninách u babičky.

Petra Nováková, obyvatelka města

Jako maminka dvou kluků velmi oceňuji pumppark pro aktivní trávení volného času, často ho využíváme. V zimě chodíme na brusle, když je led za sokolovnou, nebo do Brty na „louži“. Rádi vyjíždíme na kole na Byšička a po okolí. U nás na „Prostředňáku“ mi chybí něco zásadního – dětské hřiště. Kdysi tu na návsi prostor pro děti býval, dnes tu nic takového není. Přitom v naší části města žije aktuálně spousta dětí, které by takové místo rozhodně využily. To mě mrzí, obzvlášť když v dalších částech města, jako je „Hořeňák“ nebo „Doleňák“, dětská hřiště fungují. V létě by se mi ve městě líbilo koupaliště. Možnost osvěžení a zábavy pro děti i dospělé přímo v Bělohradě by určitě přivítalo mnoho rodin i lázeňských hostů.

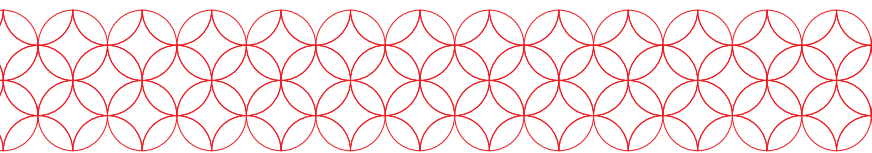
Daniel Jurica, starosta TJ Sokol Lázně Bělohrad

V našem městě využívám pouze sokolovnu. Máme zde poměrně dobře zařízenou posilovnu, kterou z příspěvků stále vylepšujeme. Dále i dost sportovně zaměřených kroužků a oddílů pro různé věkové kategorie.

Mně osobně zde nechybí nic.

Sportoviště je tu dost a nejsme veliké město, takže stále mají volnou kapacitu. Spíše zde postrádám různé sportovní kroužky, které by ty nejmenší k pohybové aktivitě vedly.

Snad jediné, co zde chybí a dokola se o tom mluví, je veřejné koupaliště a bazén. To mohou bez problémů využívat i staří, kterým zdravotní stav již mnoho sportů nedovolí a dojíždět jinam je pro ně často obtížné.

Honzík Charous, častý návštěvník Bělohradu

Mně se nejvíc líbí na tenisových kurtech i v hale v Bažantnici. Hrál jsem také ping-pong v herně stolního tenisu, občas bývám i na minigolfu. Rád chodím s dědou plavat do bazénu.

Potěšilo by mě, kdyby byl v Bělohradě discgolf – je to zábava pro celou rodinu.

Michaela Bajerová, obyvatelka města

Bydlíme v Lánech a jediné, co s dětmi využíváme, je pumppark na Horní Nové Vsi, kde děti jezdí na odrážedle a na kole, a přilehlé dětské hřiště. Víím, že v lázních je možné využívat bazén, ale chybí nám tam dětské prvky či brouzdaliště, proto jezdíme na dětské plavání do Nové Paky. Tam také navštěvujeme zimní stadion a tamní veřejné bruslení, které máme celá rodina rádi.

Petr Farský, jednatel TJ Sokol Lázně Bělohrad

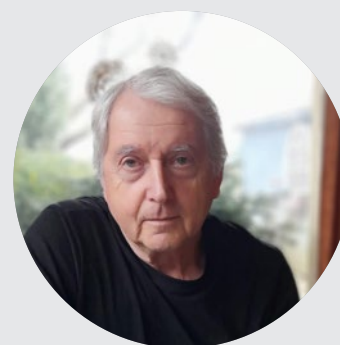
Od svých dětských let celoročně navštěvuji tělocvičnu v místní sokolovně, kterou využívá deset sportovních oddílů. Během léta mě uvidíte buď na tenisových kurtech v Bažantnici, nebo v Lánech s fotbalovým míčem na hřišti. Městu chybí koupaliště, značená stezka pro in-line bruslaře a lezecká stěna.

Jan Kyzlink, předseda fotbalového klubu SK Lázně Bělohrad

Fotbalisté v Bělohradě využívají po většinu roku obě travnatá hřiště v Bažantnici a příležitostně přilehlé workoutové hřiště. Přes zimu se mládežnické kategorie přesouvají do sportovní haly učiliště, případně do sokolovny. Letos máme v plánu využívat i nově zrekonstruované hřiště s atletickým oválem za základní školou.

V létě jsou v Bělohradě podmínky pro sport obecně skvělé. Pro zimní měsíce nebo v případě nepříznivé počasí bychom určitě využili hřiště s umělým trávníkem.

Jaroslav Čížek, chalupář

Nejčastěji sportuji v Bažantnici. Za Bělohrad hraju závodně stolní tenis, a tak můžu porovnávat herny v okrese. Myslím, že ta bělohradská je na vyšší úrovni než jiné. Chodím také hrát tenis na kurty i do haly, hezčí sportovní areál jsem nikde neviděl.

Využívám i lázeňský plavecký bazén a dá se říct, že mi žádné sportoviště v Bělohradě nechybí.

*Zpracovaly: Lucie Hronová, Lenka Vichnarová,
foto: archiv respondentů*

Volis Racing Team

Když se v jednom sportovním odvětví a v jednom městě sejdou dvě mladé sportovní naděje, které bodují na evropské úrovni, je to jev vpravdě výjimečný. Když se ale sejdou v jedné rodině, je to unikát, na jehož aktéry můžeme být jako Bělohradáci právem hrdí. Dnešní Bělohradská hrdost voní benzínem, olejem a spálenou gumou.

Dobrý den, můžete se prosím úvodem čtenářům Bělohradských listů stručně představit?

A: Jmenuji se Anna Marie Voláková, je mi 15 let, věnuji se motorkám, keramice a mám i svého koníka.

J: Jmenuji se Jakub Volák, je mi 12 let, čeká mě čtvrtá sezóna závodů na motorkách. Kvůli fyzice hraju fotbal, sport mě baví všeobecně, a pak i výtvarné činnosti. Podle rodičů dost času trávím na PlayStationu.

Co vás k závodění přivedlo a co vás na něm nejvíc baví?

A: Určitě mě inspiroval taťka, který se motosportu věnuje opravdu dlouho. Už od mala jsem byla taková „malá závodnice“, nikdy jsem si moc nechtěla hrát s panenkami. Když začal jezdit závody brácha, řekla jsem si, že by bylo super to zkusit taky, i když motorky a auta jsou obecně více pro kluky. Nejvíce si užívám adrenalin, „volnost“ a hlavně soupeřivost jak mezi kamarády, tak mezi soupeři.

J: K motosportu mě přivedl taťka. Nejvíce mě baví adrenalin, rychlost a vůně benzínu.

Na jakých strojích a v jakých kategoriích startujete?

A: Jako začátečník, který začal závodit teprve loni, startuji v Juniorech na pitbiku. V letošním roce se ale více soustředím na velkou motorku KTM 250, se kterou jsem si už odjela jeden závod na brněnském okruhu s agenturou Dařit Filla Racing.

J: Začínal jsem na Ohvale 110 v závodech šampionátu Miniracing ČR, v dalším roce jsem jel dvě třídy, jak Ohvale 110, tak 160, to samé loni. V letošním roce mě čekají závody v rámci FIM MiniGP na motocyklu Ohvale 190 a kategorie Junior v šampionátu Rival Trophy, který bude mít nejen český, ale i evropský šampionát.

Co považujete za největší úspěch v dosavadní závodní kariéře?

A: To, že se pomalu, ale jistě zlepšuji a zkouším posouvat své hranice dál a dál. Jak do tréninků, tak do ostrých závodů dávám maximum. Zkusila jsem si velkou motorku, což pro mě také moc znamená. Ale hlavní je, že jsem v šampionátu Rival Trophy 2024 celkově skončila na druhém místě v kategorii Ladies Junior.

J: Loňské vítězství v Superpole v rámci Rival Trophy European v italském Ottobianu.

Máte nějaké sportovní vzory, kdo vás inspiruje a motivuje?

A: K mým vzorům patří například Valentino Rossi, který se závoděním už bohužel skončil, ale také Toprak Razgatlioglu nebo Marc Márquez. Mezi lidmi, kteří mě motivují, patří určitě moji rodiče.

J: Na prvním místě je Valentino Rossi, následuje David Alonso a Toprak.

Už jste se někdy dostali do situace, kdy jste chtěli závodní kombinézu „pověsit na hřebík“ a začít třeba hrát šachy?

A: Zatím ne, většinou si postěžuji, ponadávám, vybrečím se a vše je zase dobré, nebo spíš o něco lepší.

J: Takové pocity mě provázely celou první sezónou v roce 2022, která pro mě byla velmi náročná.

Zbývá vám ještě čas i na jiné koníčky?

A: Ano, jelikož sezóna je od dubna do září, zimu máme volnou a většinu času pak můžu věnovat dalším zájmům. To jsem pak dvakrát až pětkrát týdně podle počasí u koníka. Keramiku mám v pondělí, takže to krásně vychází.

J: Během sezóny moc času není, ale na některé věci si najdu čas vždycky.

Jaký je váš nejsilnější zážitek nebo historka ze závodní dráhy?

A: Za mě samotné závodění, kdy jede hodně jezdců a potkávají se klidně i s těmi, kteří jsou zpět o jedno až dvě kola. Zvládnout 16 kol je fakt neskutečný. Taky vzpomínám, jak jsem bráchovi pomohla zbrzdit jeho soupeře, když jsem ztrácela kolo. Někdy se to povedlo i tak, že jsem zablokovala právě bráchu, ale poslouchat pak celý den, nebo dokonce i týden, že za to, že dojel na třetím místě místo druhého, můžu já, mi úplně radost nedělá.

J: Nejraději vzpomínám na loňské březnové soustředění v italském Galliano Parku, kam jsme vyrazili celá rodina včetně našich dvou psů.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří nás v našem ne zrovna levném koníčku podporují. Vážíme si veškeré pomoci. Držte nám v letošní sezóně pěsti!

Tomáš Kašpar,
foto: archiv
Volákových

SYSTÉM ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

Myšlení občanů se musí změnit. Důsledné třídění odpadů je nezbytné

Systém odpadového hospodářství města je soubor pravidel, opatření a procesů, které město zavádí s cílem **efektivně** nakládat s odpadem, který vzniká na jeho území.

Naším společným cílem je snížit množství „drahého“ směsného odpadu v černých popelnicích a kontejnerech. Tím nejen šetříme městský rozpočet, ale také přispíváme ke snížení negativních dopadů odpadů na životní prostředí. Zároveň zlepšujeme kvalitu života obyvatel a zajišťujeme dodržování platné legislativy.

Kolik celý obecní systém odpadového hospodářství stojí a kdo ho financuje?

V roce 2024 činila celková částka vynaložená na odpadový systém města 5,8 milionu Kč.

Systém je hrazen ze tří zdrojů:

- místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství – 3,2 mil. Kč,
- finanční prostředky od firem zajišťujících zpětný odběr, dalších odpadových firem a místních podnikatelů – 1,2 mil. Kč,
- finanční prostředky z rozpočtu města – 1,4 mil. Kč.

Zvýšení místního poplatku po 16 letech z 500 Kč na 800 Kč v roce 2024 bylo důsledkem neustále rostoucích nákladů na služby svozové společnosti, včetně zákonných poplatků a dopadů rekordní inflace v předchozích letech. To však neznamená, že by občané měli rezignovat na třídění odpadu s tím, že „když už platí více, mohou do popelnice vyhodit vše“. Takový přístup je neudržitelný a vede k dalšímu zhoršování situace – jak ekonomicky, tak ekologicky.

Proč je třídění odpadu důležité, jak efektivně třídit?

Třídění odpadu je jedním z hlavních aspektů ochrany životního prostředí a celé environmentální výchovy. Každá tuna odpadu, kterou dokážeme zrecyklovat, představuje nejen úsporu surovin, ale také snížení množství odpadu, který končí na skládkách nebo ve spalovnách.

Základním pravidlem je předcházení jeho vzniku. Nejlepší odpad je ten, který vůbec nevznikne, pokud už odpad vznikne, minimalizujte jeho množství. Nakupujte s rozvahou, omezte používání jednorázových výrobků, používejte obaly a výrobky opakovaně, opravujte věci, kompostujte na zahradě, nevyhazujte to, co ještě může někdo jiný použít. Darujte či prodejte nepotřebné věci

DO TÉTO NÁDOBY NEPATŘÍ:

prostřednictvím bazarů, burz, charity apod. Pokud už odpad chcete vyhodit, vytríděte ho. Vše, co se vytrídí, je možno následně recyklovat a opětovně použít. Cílem každého města, včetně Lázní Bělohradu, je minimalizovat množství zbytkového odpadu, který končí v černých popelnicích a ve velkoobjemových kontejnerech na sběrném dvoře.

V katastru města Lázní Bělohradu je rozmístěno 140 barevných kontejnerů určených k třídění papíru, plastů, skla, kovů, textilu, jedlých olejů a drobné elektroniky. Je důležité, aby občané tyto kontejnery pravidelně využívali a dodržovali zásady správného třídění.

Co dělat, pokud jsou kontejnery plné?

V případě, že občané mají větší množství tříděného odpadu nebo pokud jsou kontejnery v jejich okolí plné, je doporučeno odpad odvézt do sběrného dvora.

Co tedy patří do černé popelnice u domů?

Do popelnic u rodinných domů i do černých kontejnerů u bytových domů patří jen zbytkový odpad. Tento odpad nelze již dále třídit ani recyklovat, dále se nedotřídí, a skončí tedy na skládce odpadů v zemi uložen pro další generace. Popelnice není černá díra, proto by si měl každý občan rozmyslet, co do černé popelnice odloží.

Tento odpad zahrnuje například:

- znečištěné obaly, které nelze vytrídřit (např. mastné obaly od potravin),
- hygienické potřeby (např. papírové kapesníky, pleny, vlhčené ubrousky),
- směsný materiál, který nelze jednoduše oddělit (např. drobné zbytky smíšeného odpadu),
- porcelán, zrcadla...

Množství zbytkového odpadu by mělo být co nejmenší díky důslednému třídění a recyklaci ostatních odpadů. Třídění odpadu je jedním z nejjednodušších způsobů, jak můžeme všichni přispět k lepší a udržitelnější budoucnosti.

Děkujeme všem, kteří se do třídění aktivně zapojují – jejich snaha nejen přispívá k čistšímu a zdravějšímu prostředí, ale zároveň pomáhá šetřit městské finance – v konečném důsledku i finance jich samých. Vážíme si těch, kteří se rozhodnou změnit své návyky k lepšímu. Každý z nás může přispět – stačí začít.

Jitka Břeská, MěÚ Lázně Bělohrad

Leden

■ 4. 1. 1859

Narozen spisovatel K. V. Rais – Bělohrad čp. 30. Matka Kateřina rozená Erlebachová z Horní Nové Vsi čp. 22, otec Václav původem z Bukoviny u Pecky čp. 12.

■ 10. 1. 1901

Zemětřesení – 3 hod. 30 min.–3 hod. 40 min. železničního času, podzemní rachot a na to silný náraz a hned zase druhý silnější a pokračující podzemní rachot ze s. z. přicházející. Dvěře se otřásly. Zapsal J. Haupt nádraží Bělohrad.

■ 19. 1. 1785

Rozpuštěno bělohradské hudební bratrstvo sv. Cecílie – následek Josefínských reforem. Bratrstvo bylo založeno na svátek sv. Cecílie 22. listopadu 1778.

■ 25. 1. 1938

Pozorována polární záře – severozápadně od Lázní Bělohradu v čase od 21:00 do 22:00 hodin.

Únor

■ 1. 2. 1874

V ranních hodinách provedena domovní prohlídka v Horní Nové Vsi čp. 121 u penězokazce Antonína Šulce, který byl následně společně s jeho synem Bertoldem zatčen.

■ 3. 2. 1935

Pohřeb lékárníka Františka Černocho – 7. prosince 1894 získal koncesi na první veřejnou lékárnu v Bělohradě. Otevřel ji 1. července 1895 v hotelu Václava Vlacha čp. 41. Mimo jiné vykonával také funkci starosty Sokola a starosty obce.

■ 8. 2. 1975

Zemřel Josef Života – ve věku 81 let odešel malíř nerozlučně spjatý s naším krajem.

■ 10. 2. 1975

Zemřela spisovatelka Leontina Mašínová ve věku 92 let. Narodena 16. března 1882 v Plzni do lékárnické rodiny. Po předchozím působení na několika venkovských školách, přišla v roce 1923 do Lázní Bělohradu. Učitelské povolání opustila v roce 1930, kdy byla ze zdravotních důvodů penzionována. Poté se věnovala výhradně spisovatelské činnosti. Krom sběru lidových pověstí a pohádek pro děti, byla její literární činnost zaměřena na historii Jednoty bratrské. Za román Moravané získala v roce 1967, společně se spoluautorem Radimem Kalfusem, na univerzitě Moravian College v Betlehemu v Pensylvanii čestný doktorát. Aktivně také pracovala v bělohradském Muzejním spolku.

Josef Klazar, foto: archiv MKS

Ptačí příběh se šťastným koncem

Jakmile zahlédla Lenka Szillerová na dvoře bělohradských lázní ptáčka, který se opakovaně snažil vylézt na strom, pořád padal a nemohl vzlétnout, napadlo ji, na rozdíl od kolemjdoucích, kteří ho chodili jen sledovat, že s ním není něco v pořádku. Rozhodla se proto vyhledat pomoc a zavolala do stanice pro handicapované živočichy v Poděbradech, pod kterou Lázně Bělohrad spadají. Pracovníci záchranné stanice požádali Lenku, aby popsala situaci, ve které se ptáček nachází, a vyfotila ho. „Fotku jsem jim hned poslala a odborníci podle ní určili, že se jedná o rorýse,“ popisuje Lenka. Dozvěděla se zároveň, že v případě pádu na zem neumí rorýs sám opět vzlétnout. „Doporučili mi jít s ptáčkem na trávu či trochu měkčí povrch na přistání a zkusit ho vyhodit do vzduchu. Nebyl však schopen letu,“ vzpomíná záchránkyně. Zavolala znovu do záchranné stanice, kde rozhodli, že „pacienta“ je nutné odborně ošetřit a převézt kvůli bližší vzdálenosti do záchranné stanice v Jaroměři. Dostala instrukce, jak rorýse na přepravu připravit. Zároveň se dověděla, že je možné v podobných případech nalezené zvíře dopravit do stanice samostatně a nečekat na odvoz. Po příjezdu pracovníce záchranné stanice ptáčka prohlédla, určila jeho pohlaví a zkonstatovala, že má zraněná křídla a bude potřeba, aby si ve stanici chvíli odpočinul, přijímal potravu a nabíral síly. Domluvili se s Lenkou, že může kdykoliv zavolat, jak si pták vede. „Zajímalo mě, jak se rorýsovi daří, a tak jsem za dva týdny do stanice volala. Ptáček se tou dobou ještě stále zotavoval. K mé radosti bylo vše na dobré cestě, rorýs postupně nabíral síly a vypadalo to, že se bude moci vrátit do přírody. A skutečně se tam také vrátil,“ říká záchránkyně. Zároveň si pochvaluje, že s oběma záchrannými stanicemi byla skvělá domluva: „Líbil se mi přístup, informovanost i jednání paní ze stanice. Vše hezky popsala, řekla, co se bude dít, co rorýse čeká. Překvapila mě i ochota přijet, když jsem neměla možnost ho odvézt.“

Je třeba pomáhat ptačímu mláděti, které vypadá opuštěné?

Výše popsany příběh se týkal zraněného dospělého ptáka, na jaře se v přírodě často setkáváme i s ptačími mláďaty, která vypadají, že potřebují pomoci. Je to ale opravdu tak a jak správně postupovat?

Pokud naleznete ptáče, které vypadá, že je opuštěné, nedaří se mu létat nebo je zraněné, je potřeba zjistit, zda pomoc opravdu potřebuje. Proto dříve, než sami začnete jednat, volejte spádovou záchrannou stanici. Vyhledat ji můžete na odkazu: www.zvirevnouzi.cz.

Kde vám pomohou se záchranou

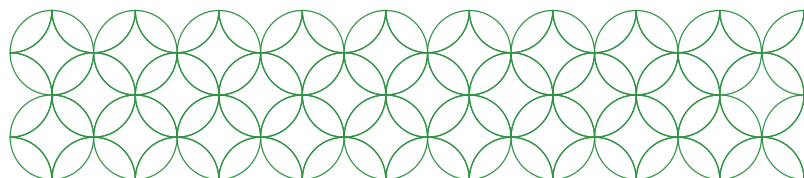
Stanice pro handicapované živočichy Huslík
Na Zálesí 1473, 290 01 Poděbrady

Telefon: 603 864 822

e-mail: stanice.huslik@seznam.cz

www.stanicehuslik.cz, www.zvirevnouzi.cz

Lucie Hronová, zdroj webové stránky záchranné stanice Jaroměř a Poděbrady, foto: Lenka Szillerová

Zimní jabloň

Jabloňko v naší zahradě, sníh padl pokorně ke tvým kořenům. Na tvých větvkách visí poslední jablíčka. Ta zapomenuta byla schválně, pro pány ve smutečních fráčcích, kteří teď vesele uždibují jejich kousky. I v čase nouze tvá koruna dává jim dary. Sedím tu u hrnku čaje, rozpouštím v něm med a na misce leží jablíčko. A ty tam za oknem, spíš spánkem spravedlivých. Po těžké práci, kdy dala jsi červené plody své lásky. Tvé větve zlehounka ukryly prvomájové polibky i poskytly stín v horkých dnech. Když však přezuju bačkory a přijdu k tobě blíž, tak vím, že nespíš tvrdě. Blíží se jaro a ty to dobře víš. Všude jsou závěje a kraluje měsíček leden, ale tvé kořeny to cítí. Chystáš se odít do svatebního šatu a přivábit bručení blízkého úlu. Napojit ty pruhované krásky a dopřát nám medu, abychom zase za rok, u hrnku čaje, mohli vzpomenout, kdo nám jej dal.

(JaK), foto: pixabay

Sdělení přispěvatelům

Termín obsahové uzávěrky příspěvků do Bělohradských listů 2/2025 je redakcí stanoven na 10. března 2025.

Jak šel čas s truhlářskými dílnami v Lázních Bělohradě

Pojďme se spolu se Střední školou gastronomie a služeb v Nové Pace ohlédnout do minulosti a přiblížit si příběh truhlářských dílen v Lázních Bělohradě. Mají za sebou bohatou historii, která výrazně odráží proměny místního průmyslu i vzdělávání a sahá až do roku 1942. Budovu postavil pan Stejný, který zde založil výrobu drogistického zboží, zejména různých mastí. Tento podnik fungoval úspěšně několik let, ale s příchodem poválečného období a následným znárodněním se vše změnilo. Prostor byl upraven na soustružnickou dílnu zaměřenou na obrábění dřeva. Tato změna reflektovala poptávku tehdejšího průmyslu po dřevěných výrobcích a souvisejících službách. V osmdesátých letech se část této soustružnické výroby přesunula do jiných prostor, což umožnilo využití uvolněných místností pro jiné účely.

Plný dům učňů

V roce 1976 se zde začala budovat učňovská dílna, kterou spravoval Okresní podnik místního hospodářství Kovo-dřevo-elektro Hořice. Vedením této učňovské dílny byl pověřen a několik let zde působil Josef Bozner, později jeho pozici převzal Miloš Zajíc. Oproti původnímu běžnému počtu učňů okolo pěti v ročníku se začal zájem o truhlářské řemeslo výrazně zvyšovat a do dílny přišel další mistr, Zdeněk Materna. Rozšiřoval se také prostor dílny na praktickou výuku. Místo soustružny se sem přemístilo středisko natěračů, zvětšila se strojovna, vznikly dvě dílny se zázemím. Teoretická výuka učňů probíhala v Hradci Králové, systém kombinace praktické a teoretické výuky fungoval úspěšně až do roku 1990, kdy došlo k dalšímu zásadnímu zlomu. Tehdy se rozpadl státní podnik Kovo-dřevo-elektro, majetek přešel pod správu ministerstva školství. Dílny byly navraceny potomkům původního majitele, kteří je následně prodali. Noví majitelé objekt pak rozsáhle zrekonstruovali: zmodernizovali dílny, strojovnu, kanceláře, šatnu, jídelnu i sociální zařízení. Po dokončení se nově vybudované, dobře zařízené středisko v roce 1996 stalo součástí ISŠS Vocolova v Hradci Králové.

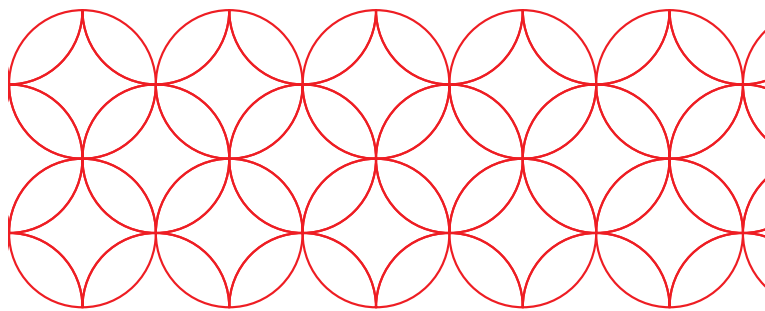
Rok 1999 přinesl další vlnu optimalizace středních škol, což mělo za následek ukončení výuky truhlářů na ISŠS Vocolova. Některá truhlářská střediska zanikla, nejistá situace měla za následek i znatelný pokles zájmu o učňovské obory. Podobný osud hrozil i bělohradským dílnám, ale o dobře vybavené prostory projevilo zájem více škol, mezi nimi i SOU Nová Paka, kterému dílny v roce 2000 připadly.

SŠGS investuje do dílen, o truhlářinu je zájem

Škola se postarala o propagaci a nábor a to se projevilo na zvýšeném zájmu o truhlářinu. Žáků přibývalo a bylo třeba posílit i řady učitelů odborného výcviku, což se podařilo. Pod správou novopackého SOU, v současné době SŠGS, se začalo opět investovat do rozvoje truhlářského oboru a zájem o obor i dále stoupal. Dílny prošly dalšími drobnými i většími stavebními úpravami, mezi které patřilo zateplení celého objektu, nová fasáda, rozšíření strojovny, stavba ocelokolny pro uskladnění řeziva a dalšího materiálu, vydíždění celého dvora i přístupové komunikace. Stranou nezůstala ani dlouhodobá péče o strojní vybavení včetně CNC dřevobráběcích strojů. Díky těmto úpravám a modernizacím se podařilo zajistit, že dílny zůstaly atraktivní pro budoucí generace truhlářů a udržely si vysokou úroveň odborného vzdělávání.

Zákazníci oceňují kvalitní výrobky

Truhlářské dílny SŠGS v Bělohradě nejenže poskytují kvalitní vzdělání budoucím řemeslníkům, ale také přijímají zakázky od veřejnosti, čímž si získaly širokou spokojenost zákazníků. Díky precizní práci a pečlivému přístupu ke každému projektu dokážou studenti a mistři vytvořit jedinečné výrobky na míru, které splňují i ty nejnáročnější požadavky. Veřejnost oceňuje nejen kvalitu řemeslného zpracování, ale také vstřícnost a profesionální přístup, díky kterým se dnes truhlářské dílny staly vyhledávaným místem pro uspokojení zakázek, a to od drobných výrobků, oprav, solitérních výrobků a kusů nábytku až po realizaci velkých zakázek pro domácnosti i firmy.

Za dobu fungování dílen tudy prošly stovky učňů, kteří si určitě i dnes vybaví své první kroky v dílnách – chvíle, kdy poprvé vzali do ruky nástroj a učili se základům svého řemesla. Každý úspěšně dokončený projekt, ať už šlo o jednoduchou poličku, nebo složitější kus nábytku, jim dodával sebedůvěru a pocit, že truhlářství je to pravé, čemu se chtějí věnovat.

Obor truhlář na SŠGS v Nové Pace nabízí nejen solidní základy řemeslného umění, ale také bohaté praktické dovednosti, které jsou v dnešní době nesmírně ceněné. Díky moderně vybaveným dílnám, a to nejen tady v Bělohradě, ale také ve Vrchlabí, a díky kvalitnímu materiálnímu zázemí si žáci mohou vyzkoušet všechny fáze výroby od návrhu až po finální produkt. To jim dává obrovskou výhodu při vstupu na pracovní trh, kde je poptávka po zručných a samostatných truhlářích stále vysoká. Mohou najít uplatnění v různých oblastech – od výroby nábytku přes stavební truhlářství až po restaurátorské práce – a realizovat se jak v zaměstnání, tak v samostatné podnikatelské činnosti.

Budova bělohradských truhlářských dílen je bez nadsázky dnes už synonymem řemeslné tradice a k Bělohradu neodmyslitelně patří.

*Martina Ahmed Čermáková,
foto: SŠGS a archiv města*

Záložna – zapomenutá perla bělohradské meziválečné architektury

Budova občanské záložny patří mezi dominanty bělohradského náměstí. Jaká je její minulost a budoucnost?

Architektura záložny

Historie Občanské záložny v Lázních Bělohradě sahá do roku 1873. V letech 1873–1894 sídlila v Pižlově domu, v letech 1894–1929 pak v Lázeňském hotelu. I tato budova ale po poměrně krátké době přestala potřebám rozrůstající se a prosperující záložny vyhovovat. Proto bylo vedením instituce rozhodnuto o výstavbě nového sídla, jehož plány vypracoval v roce 1927 královéhradecký architekt Oldřich Liska (1881–1959).

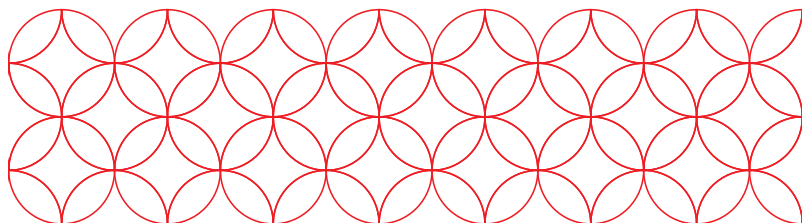
Liska je autorem řady cenných objektů východočeského regionu, například městské spořitelny v Chlumci nad Cidlinou, monumentální vily Václava Ulrycha v Pardubicích nebo funkcionalistické vlastní vily v Hradci Králové. Tento výrazný regionální architekt dokázal podle vyjádření historika umění Matěje Bekery vnímat lokální potřeby, a především klasickými výrazovými prostředky zprostředkovat důstojnou a důvěryhodnou roli této bankovní instituce.

Stavba záložny probíhala od 1. září do 20. prosince 1928 a provedli ji bělohradští stavitelé Arnošt Hišman a Josef Janeček. Architekt Liska navrhl dílo, které se vymylo provincionální architektuře maloměsta – nárožní dvoupatrovou, částečně podsklepenou stavbu půlkruhově prohnutého půdorysu. Dominantně působí především nárožní partie – zvýšená vstupní terasa zastřešená lodžii a vzestupný pás lodžii, rámovaných

pilastry (plastický architektonický prvek klasické řadové architektury, který připomíná sloup, je však plochý a má pouze dekorativní účel, pozn. redakce) a lizénami (svíslý plochý dekorativní prvek členící fasádu, pozn. redakce). Fasáda vyniká svou monumentalitou, která je vyvolána neoklasickými prvky v kombinaci s nedekoratívní puristickou fasádou. Půdorysně byla budova od počátku koncipována multifunkčně. Na severu byla umístěna úřadovna záložny, na jihu pak lékařská ordinace, patra sloužila obytným účelům.

Historik umění Bekera dále uvádí, že při návrhu záložny v Lázních Bělohradě vycházel Oldřich Liska ze svého konzervativního školení, které umně upravoval podle aktuálně módních stavebních trendů. Především v dispozičním řešení je možné spatřit paralelu u funkcionalistického Ústředního konzumu v Hradci Králové z let 1937 až 1938. Také tato stavba vznikla na okrouhle prohnutém nároží, které Liska mistrně obestavěl, stejně jako v případě projektu v Lázních Bělohradě.

Výše popsaná budova bývalé Občanské záložny v Lázních Bělohradě je zejména v exteriérech zachována v téměř nedotčené podobě, což dokazuje nejen členitá fasáda, ale i drobnější stavební prvky – původní vyřezávaná špaletová okna, výlohy, exteriérové dveře a jejich kování či původní kovová zábradlí či vlnkové držáky, v interiérech pak dveře či původní schodiště.

Stavba je jednou z dominant náměstí Karla Václava Raise a jedinou takto zachovalou prvorepublikovou reprezentativní budovou ve městě i blízkém okolí. Vzhledem k tomu, že se jedná o stavbu vynikající nad standardní regionální produkci kvalitou autorského pojetí, lze říct, že se jedná o stavbu nadprůměrné kvality v kontextu Lázní Bělého radu i okolí.

Jaká bude budoucnost stavby?

V současné době se mohli obyvatelé města na stránkách Bělohradských listů dočíst, že je plánována přestavba nárožní budovy na lékařské středisko. Tento jistě chvályhodný úmysl ale může ohrozit jedinečnost stavby. Vzhledem k současným trendům v rekonstrukcích se lze důvodně obávat, že cennou puristickou stavbu, vynikající především výše zmiňovanými řemeslně zpracovanými detaily a elegantním členěním fasády, čeká osud mnoha jiných historických staveb – zateplení silnou vrstvou polystyrenu. To v drtivé většině znamená likvidaci původní elegance fasády, jakož i výměnu původních, zdobených dřevěných oken za plastová, která mají neproporčně silné rámy a do historických budov se naprosto nehodí.

Chtěl bych věřit, že v Lázních Bělého radě se k budově přistoupí jinak, v rámci možností co nejcitlivěji, s vědomím regionálního významu stavby i kvalitou původních detailů. Existuje totiž celá řada stavebnětechnických postupů, které umožňují najít kompromis mezi památkovou hodnotou stavby na jedné straně a energetickými úsporami na straně druhé. Jde například o vnitřní zateplení bez hrozby likvidace původní výzdoby exteriérů či repasi původních oken a jejich opatření izolačními trojskly.

Touto cestou bych si proto dovolil apelovat na vedení města, aby nedopustilo likvidaci této významné regionální památky za cenu ustoupení krátkodobým stavebním trendům dneška. Skutečnost, že stavba není památkově chráněná, umožňuje větší flexibilitu pro investora, ale předpokládá i jeho větší zodpovědnost a přístup co nejvhodnější k původní podobě stavby. Bylo by velkou chybou pro budoucnost města, kdyby si touto cestou zničilo jedinou takto zachovalou meziválečnou veřejnou stavbu.

Na závěr drobná úvaha: Kdyby naši předkové, stavitelé bohatě dekorovaného Fričova muzea či dominanty náměstí K. V. Raise, novorenesančního Lázeňského hotelu, přistupovali ke stavebnictví tak, jako tomu je dnes, tedy s vidinou maximální úspory, často na úkor kvality provedení, měl by Běláhrad dnes ty památky, kterých si (nejen on) tak váží? A jaký by pak byl dojem z celého Bělého radu?

*Kryštof Kučera, autor je studentem právnické fakulty se zájmem o bělohradskou historii a meziválečnou architekturu
foto: archiv autora*

Zdroj: SOkA Jičín, fond Berní správa Nová Paka, inv. č. 3225, kt. č. 505 Matěj Bekera: Oldřich Liska: Architekt východočeské moderny, Červený Kostelec, 2019.

Rok 2024 v našich lázních

Od otevření Centra komplexní rehabilitace po Vánoce v Tree of Life

Uplynulý rok jsme v bělohradských slatinných lázních zahájili úspěšným otevřením Centra komplexní rehabilitace, které se hned od počátku těšilo velkému zájmu ze strany klientů. Za prvních 12 měsíců fungování v něm našlo pomoc přes 640 pacientů po cévních mozkových příhodách, s degenerativním neurologickým onemocněním nebo po operacích pohybového aparátu.

Centrum komplexní rehabilitace vyhledávají pacienti zejména proto, že kombinuje nejmodernější rehabilitaci s nepřetržitou nemocniční péčí. Pro stále rostoucí zájem o léčbu požádalo vedení Lázní Bělohrad, a. s., o rozšíření jeho kapacity, takže během léta přibýlo dalších 30 lůžek umístěných v přílehlé budově hotelu Grand.

Vedle poskytovaných služeb je unikátní i samotná budova nového pavilonu, která zaujala porotu prestižní architektonické soutěže Stavba roku a v prosinci získala architektonické ocenění v rámci Královéhradeckého kraje.

„A protože se v Lázních Bělohrad nemění jen viditelné prvky, musím dodat, že kromě nové budovy CKR došlo i ke kompletní výměně vzduchotechniky v bazénu, nových interiérech se dočkala vila Karluška a prováděly se i úpravy v budově hotelu Janeček,“ dodal současný výkonný ředitel a prokurista lázní Luboš Bičičtě.

Stěžejní část roku pro nás začala koncem května symbolickým Zahájením lázeňské sezony 2024. Na pořádání tradiční akce jsme se opět podíleli s městem Lázně Bělohrad, kterému ještě jednou upřímně děkujeme.

Tento rok se program uskutečnil na dvou místech. Hlavní pódium zůstalo v areálu u minigolfu a dodatečný program našli lidé v Bažantnici, kde vedle altánu vyrostlo i divadelní šapitó. Kromě koncertů a tanečních vystoupení si stovky návštěvníků užívaly sport, divadlo nebo stánkový prodej regionálních výrobců především z Podkrkonoší. Samozřejmostí bylo dobré jídlo z kuchyně Tree of Life a stánky na podporu zdraví.

Ani náhlá průtrž mračen neovlivnila dobrou atmosféru a náladu lidí následně povzbudilo i vítězství Čechů nad Švédy během mistrovství světa v hokeji, o jehož výsledcích jsme pravidelně informovali diváky z pódia.

Před tím, než v Lázních Bělohradě začalo sváteční období a stromy zasypal první sníh, jsme si užili ještě spoustu krásných chvil. Oslavili jsme s hosty čarodějnice na minigolfu, uspořádali dětský den pro děti zaměstnanců naší společnosti a pro nejmladší pacienty a vyposlechli si i desítky pěkných koncertů a zajímavých přednášek v sále hotelu Grand.

Před prvním adventním víkendem provoněla lázně skořice z pečených perníčků a svařeného vína. Za doprovodu zpěvu dětí ze základní školy v Lázních Bělohradě jsme společně rozsvítili tradiční vánoční strom a o pár dní později přivítali v areálu lázní Mikuláše, anděla a dvojici čertů.

Dokonalou sváteční atmosféru prožili hosté Tree of Life během vánočních pobytů, které obohatil kulturní program a řada kreativních dílen. Společné prostory Spa resortu připomínaly kulisy ze zimní pohádky. Poslední den v roce se dekorace proměnily v exotický ráj s tropickými listy a papoušky, aby klienti mohli nový rok přivítat v rytmu brazilské samby.

Takový byl uplynulý rok v bělohradských slatinných lázních. A jak se u nás líbilo těm, kteří nás navštívili? Natočili jsme krátké video, ve kterém jsme se zeptali přímo hostů.

Co máte v lázních nejraději?

„Nejvíc se mi líbí ubytování,“

odpověděl Petr, 86 let.

„Je to moderní, krásné, čisté, dobře vaří, personál je velmi příjemný, organizace je dobrá. Takže zatím to považuji za nejlepší, co jsem navštívila,“

pochválila naše lázně Miroslava, 79 let.

„Oceňuji slušnost a výborné procedury. A jako odbornice shledávám tady ten park úžasným a stejně tak i výzdobu areálu. Krásný.“

ohodnotila Ilona, 59 let.

Přejeme všem stávajícím i novým klientům Lázní Bělohrad, a. s., aby se jim u nás líbilo a aby tu našli klíč ke svému zdraví.

Celé video můžete zhlédnout na našich sociálních sítích.

Veronika Kašparová, foto: Lázně Bělohrad, a. s.

www.facebook.com/lazne.belohrad.a.s

www.instagram.com/lazne.belohrad

Komedius

Plány spolku na rok 2025

Loni začalo vznikat v Bělohradě rodinné centrum Komedius, z. s., které využívá budovu kulturního domu Jiskra v Horní Nové Vsi a chce se stát místem, kde se při pestrých příležitostech budou vzájemně setkávat a propojovat organizace i jednotlivci napříč generacemi a kde bude v bezpečném prostředí probíhat sdílení pomoci, inspirace a zkušeností. Předsedkyně Moniky Dlouhé jsme se zeptali, kdy se prostory otevrou pro veřejnost.

V loňském červencovém vydání BL jste avizovali, že plánujete otevřít na podzim 2024. Proč se to nepovedlo?

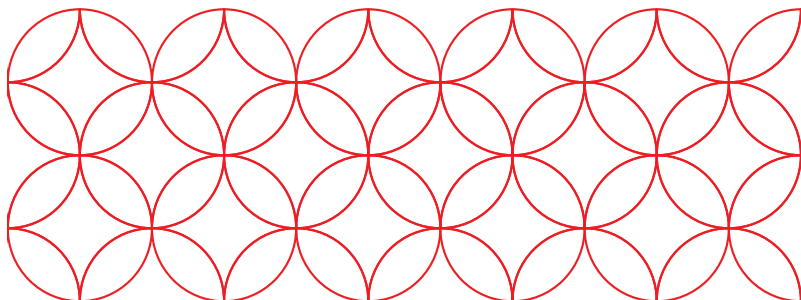
Člověk mění, a rekonstrukce mění. Když se obnažily vodovodní rozvody během prací na sociálním zařízení v přízemí, ukázalo se, že kvůli havarijnímu stavu bude muset projít opravou i sousedící kuchyňka. Nově se objevila i nutnost výměny kamen v tělocvičně, ta stará nevyhovovala výkonem ani bezpečnostními parametry, a s tím i související vyvložkování komína. Aby nebylo těch překvapení málo, z původně plánované renovace parketových podlah (obroušení, nalakování) se stala kompletní rekonstrukce, protože parkety se po obroušení takzvaně roztančily všemi směry. Ale pevně věříme, že Jiskra už vyčerpala svoji zásobu kanadských žertů a že úspěšná rekolaudace, na které závisí náš provoz, je v dohlednu.

Kdy bude tedy zahájen provoz?

Otevření bude probíhat ve dvou fázích. Oficiální zahájení provozu plánujeme na 16. 4. 2025, kde budou mít zastupitelé obce možnost vidět, jak obrovskou změnou i díky jejich pomoci prostor prošel. Hlavní událostí budou dny otevřených dveří pro širokou veřejnost v termínu 23.–27. 4. 2025. Nejen že bude možné od rána do večera Jiskru navštívit a prohlédnout si její zázemí a vybavení, ale chystáme také pestrý program pro děti i dospělé, který včas zveřejníme.

Na co se u vás můžeme těšit v dlouhodobějším horizontu?

Tak to prozradíme moc rádi. Budou se tu konat lekce jógy a pilates, dramatický kroužek pro děti, výtvarný kroužek pro děti i pro dospělé, dětská herna pro setkávání dětí za přítomnosti rodičů, a jakmile se nám podaří pokrýt záměr personálně, tak i dětský klub pro pobyt dětí bez rodičů. Také pracujeme na zajímavém konceptu jakéhosi pohybového kroužku, který vzniká vyloženě na základě konkrétní poptávky. Něco jako „pohybovky pro divochoy“, tedy pro hodně dynamické a energické děti. Jakmile to počasí dovolí, začneme kultivovat i zahradu, aby mohla co nejdříve sloužit k setkávání při nejrůznějších příležitostech. Slibně se vyvíjí i spolupráce s organizací Úsměv mámy. Pod její záštitou se budou v Jiskře konat individuální i skupinová setkání žen, které v průběhu těhotenství, kolem porodu a během raného mateřství potřebují podporu (více na www.usmevmamy.cz). A v neposlední řadě to bude bezplatná pravidelná právní poradna, kterou bude v centru poskytovat skvělá profesionálka ve svém oboru a dáma s velmi laskavým srdcem, Petra Petrá. Tolik pro začátek, ale seznam aktivit se určitě bude rozšiřovat, jakmile definitivně zahájíme svou činnost.

Plánujete další novinky?

Ano. Za zmínku určitě stojí nový bezpečnostní prvek, který bude s pomocí města před budovu Jiskry instalován. Jedná se o rozměrné zábradlí, které bude bránit vyběhnutí dětí z hlavního vchodu přímo do vozovky. Věříme, že přispěje ke klidu nejen rodičů, ale i řidičů. Dalším dílčím úspěchem je naše snaha o rozšíření jízdních řádů tak, aby před Jiskrou stálo co nejvíce z projíždějících autobusů, a to oběma směry. Děláme všechno pro to, aby naše služby byly co nejsnadněji dostupné. Bez podpory ze všech stran by se nám to ale nemohlo dařit! Rádi bychom tedy touto cestou poděkovali všem, kteří se jakkoliv angažují. Obci za důvěru, spolehlivost a skvělou komunikaci, zaměstnancům technických služeb za pečlivou a poctivou práci, Romaně Odlové za štědrý sponzorský dar a také, což je pro nás obzvlášť motivující, velkému počtu „malých“ dárců, kteří nám pomohli (a stále pomáhají) vybavit dětskou hernu hračkami, knihami atp.

Pokud by někdo rád přispěl materiálně či osobně pomohl při úpravách Jiskry, necht' volá na číslo 734 265 271 nebo píše na info@komedius.cz. Pokud nás chcete podpořit finančně, číslo účtu spolku je 2402901804/2010 nebo lze využít QR kód níže, kde po načtení bankovní aplikací pouze zadáte částku.

Všem ze srdce děkujeme.

Děkuji za rozhovor.

*Lucie Hronová,
foto: archiv Komedijs, z. s*

*Za tým Komedijs
Monika Dlouhá, Daniel Dlouhý,
Michaela Bucharová, Jiří Buchar*

**SDH
Šárovcová Lhota
Vás zve na**

**2. ročník závodu v disciplínách TFA,
který je součástí Královehradecké TFA ligy**

O LHOTECKOU CIHLU

**22. 3. 2025
od 7:30 hod**

**Kruhová cihelna
Šárovcová Lhota**

Občerstvení zajištěno po celý den, večerní posezení

VYBRANÉ INVESTIČNÍ AKCE 2024

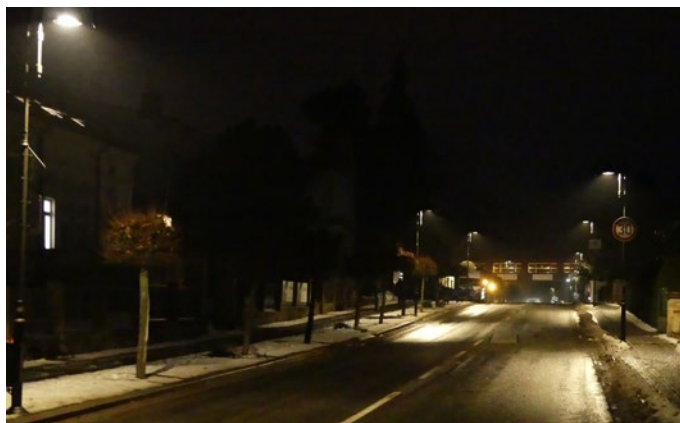
Komunikace a mostek Byšičky,
realizace, investiční náklady 7 135 873 Kč

Rekonstrukce č. p. 78 Brtev II. etapa, realizace,
investiční náklady 8 679 414 Kč

Rekonstrukce podlahy tělocvičny ZŠ, hydroizolace podlahy
a stěn, realizace, investiční náklady 2 829 378 Kč

Soustava veřejného osvětlení I. etapa, realizace, investiční
náklady 8 809 099 Kč

Tenisová hala sportovní areál Bažantnice „Nový
povrch“, realizace, investiční náklady 1 263 204 Kč

Rekonstrukce sportoviště u ZŠ (venkovní hřiště),
realizace, investiční náklady 1 764 176 Kč

**Zpevněná plocha
„Hřiště Horní Nová Ves“,
realizace, investiční náklady 174 390 Kč**

**Zábradlí za mostem, realizace,
investiční náklady 84 700 Kč**

**Sportovní areál Bažantnice
„Klubovna volejbalu“
Příspěvek města LB na realizaci v roce
2024 - 4 819 025 Kč
Příspěvek města LB na realizaci v roce
2025 - 2 500 000 Kč**

**Oprava dětského hřiště
„Sídliště I. etapa“, realizace,
investiční náklady 490 760 Kč**

**Rekonstrukce bytu č. 6
ul. Lázeňská č. p. 427, realizace,
investiční náklady 1 101 000 Kč**

**Rekonstrukce památníku K. V. Raise,
projektová dokumentace,
investiční náklady 549 340 Kč**

**Rekonstrukce sociálního zázemí
„KD JISKRA“, realizace,
investiční náklady 445 282 Kč**

**Meteorologický sloup, realizace (oprava),
investiční náklady 133 802 Kč**

**Fotovoltaická elektrárna ZŠ,
projektová dokumentace a podklady pro
dotaci, investiční náklady 330 575 Kč**

**Rekonstrukce kuchyně ZŠ,
projektová dokumentace a podklady pro
dotaci, investiční náklady 865 755 Kč**

**Výměna osvětlení MŠ T. G. Masaryka,
realizace, investiční náklady 387 957 Kč**

**Výměna osvětlení MŠ Horní Nová Ves,
realizace, investiční náklady 170 200 Kč**

**Studie úprav objektu č. p. 287
(spořitelna), studie, 250 470 Kč**

*Investiční odbor MěÚ Lázně Bělohrad,
foto: archiv MěÚ*

Kam na výstavu

Supi a srna

Největší doposud realizovaná výstava umělce Jana Vičara, jehož přístup k tvorbě je ryze organický a experimentální. Používá grafické techniky, zejména dřevorez, linoryt a práci s dřevěnou matricí, které čerpají z klasických principů. Jeho tvorba je známá temnými atmosférami a narativními strukturami. Jednotlivá díla často mísí realitu se surreálním světem a vytváří nejednoznačnou a specifickou atmosféru, což zanechává diváky ve stavu určitého napětí a nejistoty

Fresh Power – stálá expozice

Jedním z projektů centra současného umění EP01 je vytváření sbírky Fresh Power, jež si klade za cíl zmapovat tvorbu nejmladší sochařské generace, respektive autorů vzešlých z českých sochařských škol, u kterých se datuje absolutorium v roce 2018 a výše.

www.epo1.cz

Trutnov

Kde: EP01

Kdy: 13. 12. – 30. 3. 2025

Ctnosti a neřesti naší doby / 300 let poté

Matyáš Chochola patří podle žebříčku J&T Art Index mezi top 25 současných českých umělců. Ve svém projektu „Ctnosti a neřesti naší doby / 300 let poté“ přináší osobitou reinterpetaci dvanácti alegorií, inspirovanou ikonickými sochami Matyáše Bernarda Brauna na Kuku. Využívá moderní technologie, konkrétně betonový 3D tisk, čímž vytváří sochy s totemickým a symbolickým nádechem, které jsou propojené s aktuálními otázkami lidských hodnot a jejich ambivalentností a reflektují chaos a rozpolcenost naší doby.

ZTRACENÝ RÁJ

Výstavní projekt ZTRACENÝ RÁJ reflektuje prostřednictvím děl autorů čtyř generací vztah ke zkušenosti jako stavu transformace. Tři malíři a jedna malířka řeší ve své tvorbě především to, jak se mění vnímání času v návaznosti na předmětnost a figuraci. Podstatnou roli zde hraje období dětství, v němž se formují základy dospělé osobnosti. Něco je nenávratně ztraceno a obětováno, aby naopak něco jiného mohlo vzniknout a dál se vyvíjet.

Umělecké středy

cyklus setkání s moderním a současným uměním

Umělecké středy v Hořicích

Kde: v budově SUPŠ sochařské a kamenické (Husova 675, Hořice)

Kdy: vždy od 17 hodin

19. březen: umění v konfliktu se společností

23. duben: nové technologie v umění

21. květen: umění a úniky z reality

I v roce 2025 připravuje hořická Galerie plastik sérii setkání nad uměním, nazvanou Umělecké středy. Každý měsíc se na nich bude společně diskutovat o uměleckých dílech. Jaký vztah má umění od 19. století do současnosti ke společností, ve kterých vzniká: Vymezují se umělkyně a umělci proti tomu, jak to ve světě chodí, nebo naopak podporují stávající řád? Jak umění ovlivňuje nové technologie? A může být umění opravdu nezávislé na společnosti? Vstup zdarma, kontakt: Anna Crhová crhova@muzeum.horice.org, galerie.horice.org/category/med

Lázně Bělohrad

Mikuláš Karban: Sypké věci

Kde: Bělohradská sýpka

Kdy: probíhá / termín sledujte na webu

Bělohradské sýpky

Do galerie Bělohradské sýpky se přijďte podívat na prodejní výstavu děl mladého, talentovaného umělce Mikuláše Karbana (* 7. 9. 2003, Hořice v Podkrkonoší), který ve svých obrazech zachycuje hluboce zakořeněné vzpomínky a pocity z dětství, místa, odkud pochází, a z okolní krajiny. Mikuláš Karban se ve svých dílech vrací k tomu, co nás zajímalo, když jsme byli malí, a co je v našem podvědomí neustále přítomné. Jeho obrazy jsou plné barev a emocí, které nás přenesou zpět do našich vlastních vzpomínek a pocitů.

Karel Dlabola: Soubor děl

Kde: Bělohradská sýpka

Kdy: probíhá

V Bělohradské sýpce je možné vidět obrazy známého regionálního umělce Karla Dlaboly. Tento malíř, narozený 16. ledna 1902 v Brtvi a zesnulý 13. května 1998 v Lázních Bělohradě, studoval na UMPRUM v Praze sochařství u profesorů Mařatky a Štipla a grafiku u profesora Brunnera. Své zkušenosti poté uplatnil v tiskárně Melantrich a jako výtvarný redaktor časopisu Květy v letech 1947–1964.

Výstava „Soubor děl“ zapůjčená městem Lázně Bělohrad představuje výběr z jeho bohaté tvorby, která je hluboce zakořeněná v regionální kultuře a historii.

belohradskasyпка.cz

Jičín

To nejlepší z jičínského muzea

Kde: Jičín – zámekový park

Kdy: po dobu uzavření expozice

Stálá expozice Regionálního muzea a galerie v Jičíně je v současnosti z důvodu rekonstrukce uzavřena, ale to neznamená, že zde není nic k vidění. Naopak, To nejlepší z jičínského muzea, tedy výstava v zámekovém parku, prezentuje jedny z nejzajímavějších předmětů, které se nacházejí ve sbírkách jičínského muzea a na které je možné se těšit v nové stálé expozici, která by měla přivítat první návštěvníky na konci roku 2026.

<https://www.muzeumhry.cz/>

Vitrína 252

Kde: Jednotlivé vitriny najdete:

Tyršova 252, Husova 110,

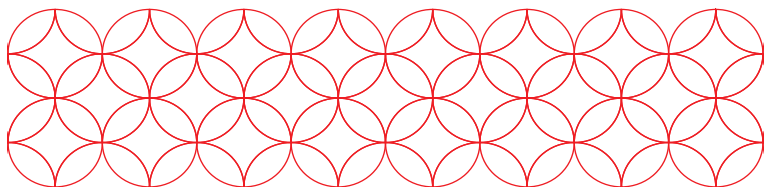
Pod Koštofránkem 10 a na Valdštejnově náměstí v Korunovačnické kašně. Každá vitrína funguje sama o sobě a je na vás, zda je projdete všechny.

Kdy: do 30. 4. 2025

V jičínské pouliční galerii Vitrína 252 můžete vidět od prosince do dubna výstavu Drobky ze Šuplíku výtvarnice Evy Volfové. Ta ve své tvorbě ráda propojuje grafické techniky a práci s textilem. Znáte ji můžete například z knih Z domu a zahrady, Kočička z kávové pěny nebo Fridolína, Antonína a malá Mína. Výstava je průletem její volné i ilustrátorské tvorby.

www.facebook.com/vitrina252

Připravila Lucie Hronová, foto: archiv organizátorů

Letnice v listopadu

Poprchává. To není předpověď počasí, ale název písně, kterou byl uveden večer

s názvem Letnice. Stejně se jmenuje kniha spisovatele Miroslava Hlaučo, díky které se v pátek 22. listopadu sešli diváci v sále nové radnice v Lázních Běláhoř. Na programu bylo autorské čtení knihy, zamyšlení o životě a následně také debata čtenářů s panem Hlaučem. Celý večer příjemně zarábala hudba skupiny 6 NaChodníku.

„Večer s Miroslavem Hlaučem a kapelou 6 NaChodníku byl jedinečný svou atmosférou, která propojovala magický svět knihy Letnice a výborně podaných autorových šansonových písní, jež svou zvukovou podstatou vlastně také efektivně vytvářely v hlavách posluchačů „jiné světy,“ říká knihovník Jan Wilda.

Autor díla, Miroslav Hlaučo, se narodil v roce 1967, vystudoval farmacii v Bratislavě, po ní také režii na DAMU a filmovou vědu na Filozofické fakultě v Praze. Po krátkém období, ve kterém se živil uměním, pracuje už řadu let v oblasti medicínského výzkumu a vývoje buněčných biotechnologií. To se o autorovi dozvíte z medailonku na obálce knihy. Při osobním setkání s ním lze ale poznat hlavně člověka s laskavým přístupem k životu. Což se obtisklo i v jeho knize. Při besedě se čtenáři i dosavadními nečtenáři jeho knihy byla vidět radost ze setkání i možnosti osobně předat své příběhy. „Místní čtenáři mě okouzlili, já jsem moc rád, když z lidí cítím zájem, když se zapojují a propojují s tím, co se děje na scéně před nimi, když mají dotazy a když je vidět, že jim setkání přineslo radost. A přesně to se událo,“ uvedl autor knihy Letnice.

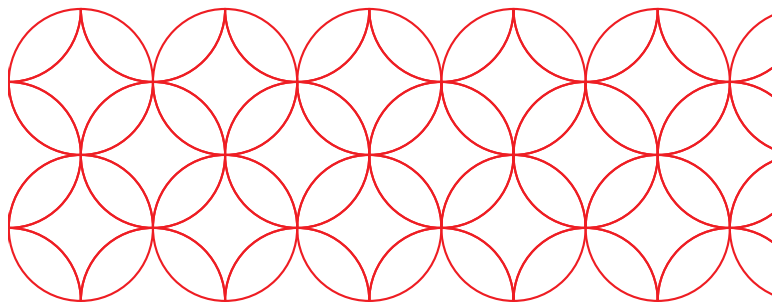
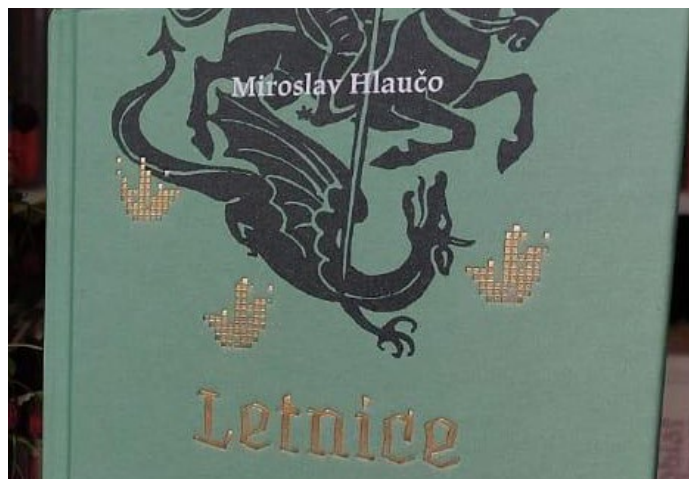
O knize Letnice

Kniha Letnice, ze které během večera zaznělo čtení ukázek, vyšla v roce 2024 v nakladatelství Paseka jako debut autora. Dílo působí jako celek velmi promyšleným dojmem, s obálkou od Veroniky Kopečkové, originálním fontem i dělením kapitol. Obyvatelé vesnice Sv. Jiří v ní ve 20. století žijí ve svém světě, kde základy jsou na denním pořádku. Ze světa se ale vrací obyvatel Odysseus Pastýř, aby je připravil na nové zítřky, kde pro krácení cesty chozením po hladině místního rybníka není místo.

Kniha získala koncem listopadu loňského roku první místo v anketě Kniha roku Deníku N u odborné veřejnosti (spolu s prvním dílem biografie Josefa Škvoreckého od Michala Přibáně). Pokud si knihu chcete přečíst, můžete si ji půjčit v městské knihovně.

Při besedě autor přečetl také poprvé veřejně úryvek z další připravované knihy, takže je namísto otázka na spisovatele: Kdy se můžeme těšit na další knihu? „V budoucnu určitě ano, jen to nebude hned, protože jsem měl teď trochu víc práce s úpravou Letnic pro rozhlasové čtení, které mohou zájemci poslouchat ve vysílání Českého rozhlasu na stanici Vltava jako četbu na pokračování od 15. února a najít online v archivu rozhlasu. Předpokládám, že tak za rok, rok a půl by mohla vyjít další kniha, pokud se mi ji povede dopsat a pokud s ní budu dostatečně spokojen, tedy pokud bude taková, aby s ní byli opět spokojeni i čtenáři. Do té doby si budou moci čtenáři vyslechnout Letnice též v podobě audioknihy, která by měla v roce 2025 vyjít,“ řekl Miroslav Hlaučo.

ANKETA

Jak se vám líbí kniha a co říkáte dnešnímu večeru?

Knihu jsem četl již dříve a zaujala mě, protože je vtipná, moudrá, magická a zároveň aktuální. Je o tom, jak se vyrovnat s příchodem čehokoliv nového a zůstat při tom sám sebou. Setkání s charismatickým spisovatelem této knihy v našem městě jsem si proto nemohl nechat ujít a potvrdilo mi, že za texty stojí člověk, který svět vnímá stejně citlivě a laskavě, jak o něm píše.

Jan Simon

Knihu jsem zatím nečetla, ale beseda mě inspirovala si ji na místě koupit. Celý večer měl neopakovatelnou atmosféru, vytvořenou laskavými slovy pana Hlauča, čtením ukázek, hudbou i vyprávěním zpěvačky.

Blanka Břízková

Užila jsem si hlavně hudební vystoupení, které skvěle a nenuceně dotvářelo milý večer.

Radka Portychová

Chtěl bych všem vřele doporučit knihu Letnice. Tvorba Miroslava Hlauča v lecčems připomíná světotvorbu Isabel Allende nebo Márqueze, ale na rozdíl od zmíněných člověka spíše kolébá k přesvědčení, že ve vesnici Svatý Jiří je vlastně všechno tak, jak má být, i když její obyvatelé umí rozmlouvat s rybami, stromy nebo chodit po vodě. Chtěl bych poděkovat všem, kteří přišli večer podpořit svou přítomností.

Jan Wilda, knihovník

Lucie Hronová, foto: Jan Wilda, Marta Nováková

Když se spojí četba a muzika...

Večerem hudebně doprovázelo šansonové uskupení 6 NaChodníku z Náchoda. Písně zněly podle toho, o čem byla právě čtená ukázka. Když Miro Hlaučo četl ukázkou z připravované knihy, ve které byla tématem smrt a odcházení, zpěvačka Lucie jako by přerušila diskusi a uvedla spontánně píseň Ranní blues, která na úryvek navazovala. Navzdory tvrzení zpěvačky Lucie Peterkové, že večer není komponovaný předem, působila souhra hudby a mluveného slova Miroslava Hlauča stejně poeticky jako kniha Letnice. Což kapela dokládala slovy, že se snaží svou hudbou šířit stejnou laskavost jako Miro Hlaučo literaturou. Zajímalo mě, jak vznikl nápad propojit hudbu této kapely s autorským čtením. „Miro je mým někdejším pedagogem a s mými chlapci se zná už dlouhá léta, protože je také poctivým fanouškem kapely 6 NaChodníku. Když vyšla jeho kniha Letnice, stali jsme se naopak my jeho fanoušky, proto jsme nadšeně uvítali Mirův nápad spojit v Lázních Bělohradě autorské čtení s našimi autorskými šansony. Obdivuhodná byla hlavně vstřícnost pořadatelské knihovny, jmenovitě pana knihovníka Wildy, který se tohoto konceptu nebál. My jsme se sice trochu báli, aby návštěvníci nebyli zklamaní, že jim někdo „krade“ čas s jimi očekávaným hostem. Ale na konec se nám všem společně podařilo vytvořit báječnou atmosféru, při které došlo na avizované autorské čtení, na diskusi i minikoncert. Inu, je zřejmé, že Bělohradští jsou publikem vnímavým a vlídným!“ odpovídá Lucie Peterková.

Velikonoční food festival v Lázních Bělohradě

Výukové středisko SŠGS Nová Paka v Zámecké ulici připravuje po úspěchu podzimního dne otevřených dveří další akci určenou pro širokou veřejnost. Tentokrát bude inspirací období velikonočních svátků spojené s gastronomickým zaměřením školy.

V sobotu **5. dubna 2025 (9:00–17:00 hodin)** bude v areálu výukového střediska (Zámecká 478) připravena pro veřejnost pestrá nabídka aktivit jednotlivých oborů vzdělání, které škola nabízí.

V prodejních stáncích si návštěvníci budou moci zakoupit výrobky ze školních dílen, čerstvé pečivo i zákusky, různé druhy piv partnerských pivovarů a minipivovarů, své výrobky nabídnou i obory krejčí a truhlář. Chybět nebudou ani produkty zahradníků, uzenářů a další sortiment.

Samostatnou kapitolu tvoří nabídka nově otevřené bělohradské cvičné kuchyně, která chystá pro návštěvníky jak širokou nabídku občerstvení v rámci samotné akce, tak i vlastní výrobky určené k prodeji. A na co se mohou těšit mlsné jazyčky návštěvníků? Tak to zatím kuchaři pečlivě tají, ale určitě bude na čem si pochutnat!

Součástí akce bude možnost prohlídky školy, kde budou připraveny zajímavé dílničky především pro dětské návštěvníky, ukázky řemesel, barmanství, carvingu, chybět nebude ani módní přehlídka, kterou si připravila děvčata z oboru krejčí.

Cílem akce je nejen další propagace výukového střediska a práce žáků, kteří se zde vzdělávají, ale především zpestření předvelikonoční nabídky kulturních a společenských akcí v Lázních Bělohradě.

Návštěvníky čeká pestrý a zajímavý program, proto neváhejte a **5. dubna** přijďte do výukového střediska SŠGS v Zámecké ulici. Těšíme se na vás!

Petr Jaroš, foto: archiv SŠGS

Tělocvična jako vánoční dárek

První listopadový den proběhla na naší škole tematická akce věnovaná ochraně člověka za mimořádných událostí. Žáci se učili, jak se chovat v dopravním provozu, jak poskytnout první pomoc, co dělat, když hoří apod. Třicáté páté výročí 17. listopadu si všichni připomněli v rámci výuky, ale také prostřednictvím plakátové výstavy s názvem 1989 – rok zázraků. Žáci doma vyzpovídali blízké a výstavu doplnili vzpomínkami rodičů a prarodičů. 19. listopadu se škola zapojila do celorepublikové akce jménem Bubnovačka 2024, kterou zaštiťoval i prezident republiky Petr Pavel. Svým hlasitým bubnováním dali žáci hlas dětem, které zažívají násilí. Materiály připravené k tomuto tématu společností LOCIKA vyučující využili v třídnických hodinách. Na konci měsíce měli čtenáři ze šestých tříd možnost se setkat se spisovatelkou Klárou Smolíkovou v rámci dvouhodinového workshopu na téma knihovny.

Již tradičně před začátkem adventního období vyráběly děti, které chodí do školní družiny, spolu se svými rodiči nebo prarodiči adventní věnce nebo svícní. Toto období provázelo několik vystoupení našich žáků u rozsvěcení vánočních stromčků, a to jak v Mlázovicích, tak v našem městě před lázněmi, na Malém náměstí a v domě s pečovatelskou službou. V den, kdy chodí Mikuláš s andělem a čerty, se děti z 1. až 3. ročníku vydaly k Fričovu muzeu. Tam na ně čekaly mocnosti nebeské i pekelné. Dobré skutky byly pochváleny a ty špatné odčinila písnička a slib brzkého polepšení. Nezapomněl ani žákovský parlament, který navštívil babičky a dědečky v mlázovickém domově pro seniory. Zpřijemnil jim předvánoční čas pásmem koledí, básniček a hádanek, dárky, společným povídáním a hraním společenských her. Protože k období Vánoc patří také pohádky, navštívilo nás Divadýlko z pytlíčku s představením Jiřínčina vánočka. Někteří žáci úspěšně reprezentovali naši školu v okresním kole Přeboru škol v šachu a postupují do krajského kola.

Prosinec se nesl v adventním duchu, přesto se uskutečnila školní kola olympiád z dějepisu, českého jazyka a anglického jazyka. Osmáci se nechali inspirovat představením Údif (Úžasně divadlo fyziky), které zhlédli v loňském školním roce v Jičíně, a připravili si pro žáky z 5. tříd Jarmark pokusů.

Když advent, tak písničky. Koncertu zpěváka Dana Kubici z chomutovské agentury Forrest Gump se zúčastnily kromě deváťáků všechny třídy. Žáci devátého ročníku se vydali v rámci předmětu volba povolání na exkurzi do podniku Freudenberg.

Hodiny nácviků se zúročily 12. prosince při vánočním programu na akci nazvané Vánoční školní dvůr. Poslední týden před vánočními prázdninami se na 1. stupni žilo nejen zpíváním na schodech, besídkami, ale také sportem. Nejdříve čtvrtáci spolu s paní starostkou a panem místostarostou slavnostně znovuotevřeli zrekonstruovanou tělocvičnu a hned další den se uskutečnila první část víceboje ve sportovní hale. Starší žáci si zahráli florbal a přehazovanou v rámci vánočních turnajů.

*Lidmila Grohová, Štěpánka Beránková
– Základní škola K. V. Raise, foto: archiv školy*

Mateřská škola v předvánočním čase

Naše mateřská škola prožila uplynulý týden v duchu vánočních tradic, radosti a sdílení. Program byl bohatý a plný nezapomenutelných okamžiků, které dětem i dospělým přinesly pravou sváteční atmosféru.

Hned na začátku prosince jsme se zúčastnili slavnostního rozsvícení vánočního stromu na Malém náměstí. Naše děti předvedly krásné vystoupení s tradičními koledami, které rozzářily oči nejen rodičům, ale i dalším návštěvníkům akce.

Dalším zážitkem byla návštěva vánoční zoo ve Dvoře Králové, kde si děti prohlédly osvětlenou expozici, užily si vánoční atmosféru a objevily zajímavosti ze světa zvířat.

Do školky zavítal také Mikuláš s andělem a čertem, kteří potěšili děti nejen svou přítomností, ale také balíčky sladkostí. Děti Mikulášovi statečně recitovaly básničky a zpívaly, a čert nakonec odcházel bez „hříšníků“.

Rodiče i děti se mohli společně zapojit do vánočních dílen, kde vznikaly krásné dekorace, přáníčka a další drobnosti, které navodily vánoční náladu i doma. Předvánoční týden byl završen besídkami, děti na nich předvedly nádherná představení a zasloužily si potlesk rodičů.

Srdce jsme otevřeli i druhým – děti zavítaly do domova seniorů, kde svým zpíváním vánočních písní přinesly radost a kouzlo Vánoc místním obyvatelům.

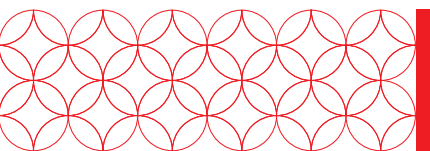
K velkému překvapení patřily vánoční dárky, které děti našly pod stromečkem v každé třídě. S nadšením je rozbalily a ihned vyzkoušely.

A co nás čeká? V únoru se těšíme na bruslení s předškoláky, při němž děti zažijí zábavu a zároveň si osvojí pohybové dovednosti na ledě.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří nám pomáhali tento bohatý program uskutečnit – rodičům za jejich pomoc a spolupráci, technickým službám, zřizovateli, který nás podporuje během celého roku, a Spolku rodičů.

*Tereza Kordíková a Monika Janáková,
foto: archiv MŠ*

Podzim a zima ve Spolku rodičů a přátel Bělohradské MŠ

Rádi bychom vás seznámili s činností spolku rodičů při bělohradské mateřské škole v uplynulých měsících.

Volba nových členů orgánů spolku

Protože koncem školního roku 2023/2024 zaniklo stávající předsedkyni Romaně Imlaufové kvůli přechodu jejího dítěte do základní školy členství ve spolku, bylo potřeba zvolit nové členy výboru rodičů a kontrolní komise. Na schůzi spolku ze dne 24. 9. byly zvoleny tyto členky:

Výbor rodičů

Lucie Hronová – předsedkyně výboru rodičů
Kateřina Dobšová – místopředsedkyně výboru rodičů
Pavčina Podlipná – členka výboru rodičů

Kontrolní komise

Jana Jebavá – pokladní, předsedkyně kontrolní komise
Michaela Bajarová – členka kontrolní komise
Johana Ulrichová – členka kontrolní komise

Mimo zvolené členy se aktivně na plánovaných aktivitách podílejí další rodiče a já jsem ráda, že spolupráce a komunikace mezi členy probíhá skvěle.

Členské příspěvky

Na školní rok 2024/2025 byla odsouhlasena výše příspěvku na 250 Kč, stejně jako v minulém roce. Děkuji všem rodičům, kteří členský příspěvek zaplatili – většina z rodičů poslala více než stanovenou částku, čehož si vážíme. Všechny peníze jsou použity pro děti a jejich aktivity.

Vánoce 2024 a co nás čeká na jaře 2025

V prosinci jsme vybrali a zabalili vánoční dárky pro jednotlivé děti (3D vykrajovátko a cestovatelský deník Královéhradeckého kraje) i do tříd. V tomto případě si samy paní učitelky vybraly, jaké společné hračky dětem udělají radost, byly to například stavebnice, hry, lego, panenky a další. Chci poděkovat všem rodičům, kteří se na balení dárků podíleli, nebylo to vždy logisticky jednoduché, ale věřím, že dětem udělaly balíčky radost. Do mikulášských balíčků jsme přidali tematickou omalovánku od Atelieru v lese, s nímž chceme spolupracovat, protože jejich pracovní listy a aktivity nám připadají smysluplné. V letošním roce plánujeme neformální setkání u příležitosti Velikonoc, příspěvek na dopravu na kulturní akce, divadlo pro děti, pořádání dětského dne či zpestření výuky ve třídách.

Přijďte mezi nás

Jsme otevření jakékoliv zpětné vazbě na naši práci, vítáme nápady a podněty do budoucna. Aktivit, které můžeme v rámci spolku podnikat, je mnoho, nechceme se omezovat pouze na to, co se již děje. Můžete nás kontaktovat i na níže uvedené e-mailové adrese. Rádi mezi sebou uvítáme další aktivní rodiče, kteří by se chtěli podílet na chystání akcí či pomoci s chodem spolku. Zveme vás také na facebookovou stránku Spolek rodičů a přátel bělohradské mateřské školy. Těším se na další společné aktivity!

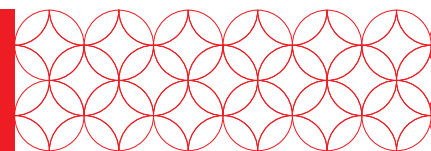
Lucie Hronová, foto autorka

E-mail: srps.belohrad@gmail.com

www.belohradskams.cz/spolek-rodicu-bms

Fcb: Spolek rodičů a přátel bělohradské mateřské školy

Spolupráce SŠGS s Domem zahraniční spolupráce Praha

Na začátku ledna 2025 se v Praze konal „Seminář pro žadatele o krátkodobé projekty mobility v programu Erasmus+ v odborném vzdělávání a přípravě“ organizovaný Domem zahraniční spolupráce, který tento program zaštiťuje v České republice. Naše škola je dlouhodobě úspěšná při podávání žádostí jak o mezinárodní granty mobility žáků a učitelů, tak i o granty spolupráce se zahraničními školami. Za 20 let uskutečnila již 20 projektů tohoto typu, první se konal v rámci programu Socrates, pak následovaly projekty nazvané Comenius a Leonardo a v současném programovém období EU nesou název Erasmus+.

Vzhledem k bohaté zkušenosti byla naše škola vybrána prezentovat náš poslední projekt v rámci výzvy KA1 – mobility v odborném vzdělávání a přípravě jako příklad dobré praxe. Dlouholetá koordinátorka mezinárodních projektů školy Mgr. Milena Jarošová se podělila o zkušenosti z přípravy a organizace projektů, její prezentace měla velký úspěch. Nejvíce přítomné zaujala projektová akce – účast na mezinárodních soutěžích, kde koordinátorka prezentovala úspěchy našich cukrářek na Světové olympiádě kuchařů a cukrářů v únoru 2024 v německém Stuttgartu. Další velmi oceňovanou aktivitou je organizování přímé spolupráce s reálnými podniky bez dalších zprostředkovatelů. To bylo také doporučení naší koordinátorky pro přítomné organizátory budoucích mezinárodních projektů mobility žáků. V Německu a na Slovensku má naše škola velmi dobré zkušenosti s dlouhodobými partnery, kterými jsou přímo hotely. Poděkování za dlouholetou činnost v organizování mezinárodních projektů školy patří tedy školní koordinátorce, paní učitelce Mileně Jarošové.

Olga Viková

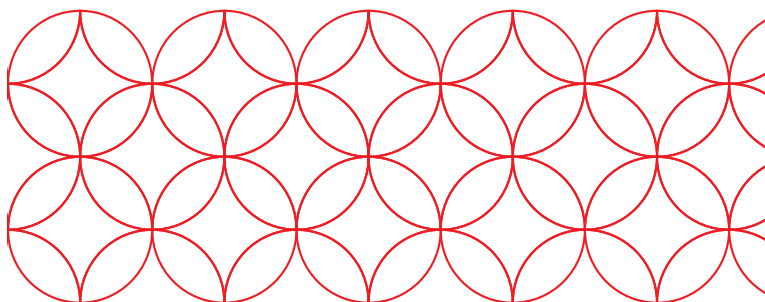
Cheerleading na SŠGS – zajímavou disciplínu k nám přinesl Kanadán

Cheerleading má své kořeny ve Spojených státech, ale daří se mu i v Podkrkonoší. Do naší školy přinesl tento unikátní sport Kanadán Andrew Jason Štěp, který ve výukovém středisku Lázně Bělohrad vyučuje tělesnou výchovu a anglický jazyk. S velkým nadšením se zde věnuje i vedení školního týmu roztleskávaček, který si rychle získal oblibu mezi studentkami bělohradského střediska. Díky tomu se cheerleading stal nejen pravidelnou součástí školních sportovních utkání, ale také významným společenským prvkem na soutěžích jiných škol i při dalších společenských vystoupeních.

Trenér cheerleaders doufá, že si jednou jeho družstvo bude moci poměřit síly také s jinými roztleskávačkami a prosadí se jako sportovní disciplína.

A jaký je původ cheerleadingu? Je tu od roku 1898, kdy Johnny Campbell, student Minnesotské univerzity, poprvé vedl organizované fandění při univerzitním fotbalovém zápase. Původně šlo o převážně mužskou aktivitu, ale během 20. století, zejména během druhé světové války, se cheerleading rozšířil i mezi ženy. Postupem času se vyvinul v disciplínu kombinující akrobacii, tanec a choreografii a dnes patří k oblíbeným aktivitám nejen při sportovních utkáních, ale i jako samostatný soutěžní sport.

Romana Brendlová

Olympiády na SŠGS

Během listopadu a prosince 2024 proběhla na Střední škole gastronomie a služeb školní kola olympiády v českém jazyce, matematice a anglickém jazyce. Své znalosti poměřili především studenti maturitního oboru hotelnictví a nástavbového studia z výukového střediska Lázně Bělohrad.

V českém jazyce studenti museli prokázat znalosti v oblasti stylistiky, větné skladby, tvarosloví, lexikologie či pravopisu. Nejlépe si vedla žákyně 2. ročníku nástavbového studia Nikola Pospíšilová, která obsadila 1. příčku. Druhé místo vybojovala Aneta Pluhařová z 3. ročníku hotelnictví a třetí skončily žákyně 1. ročníku hotelnictví Karolína Černá a Viktorie Hakenová.

V matematických dovednostech doslova zazářil Sebastian Buchar z prvního ročníku nástavby, 2. místo zaujala ze stejné třídy Kristýna Farská a 3. místo obsadila Anastasiia Yefremova z 2. ročníku hotelnictví.

V anglickém jazyce žáci absolvovali nejprve písemnou část (gramatický test a čtení s porozuměním), poté se osm nejlepších ještě utkalo v konverzační části, ve které bylo třeba splnit zadané téma, použít vhodné lexikální prostředky, dodržet gramatickou a výslovnostní správnost. Na bedně stanuli žáci oboru hotelnictví – nejvyšší počet bodů a 1. místo již potřetí v řadě získala Tereza Losová ze třetího ročníku, o druhé místo se podělil Filip Horal z druhého ročníku a Adam Muška z prvního ročníku, bronz vybojovala Karolína Chudaničová ze třetího ročníku.

Všem „medailistům“ blahopřejeme a Tereze Losové a Filipu Horalovi pak přejeme hodně úspěchů i v oblastním kole, do kterého postoupili.

Monika Váňová

SŠGS byla opět oceněna krajskou hospodářskou komorou

Hospodářská komora České republiky dlouhodobě usiluje o podporu spolupráce škol a firem v oblasti odborného vzdělávání. Inspirací je zejména zkušenost s duálním systémem vzdělávání v Německu a Rakousku. V českých podmínkách však nelze duální systém z různých důvodů aplikovat v krátkém čase. Proto Hospodářská komora České republiky vidí jako nejlepší řešení zavést alespoň některé prvky duálního systému, které by pomohly zlepšit situaci ve středním odborném školství.

Základem spolupráce je aktivní zapojení firem do praktické výuky. Žáci tak získají nejen praktické znalosti ve svém oboru, ale zároveň i správné pracovní návyky, které jsou pro jejich odbornost nesmírně důležité. Během studia jim firma vyplácí stipendium, které je závislé na studijních výsledcích každého žáka. Po úspěšném ukončení studia dostává žák možnost zaměstnání u firmy, a tím získá tak cennou praxi, kterou později může uplatnit i při změně zaměstnavatele. Pro školu zapojení do této spolupráce mimo jiné znamená, že částečně přenechává starost se zajištěním praktické výuky spolupracující firmě a plně se soustředí na teoretickou přípravu žáka.

V překrásném prostředí auly Vyšší odborné školy zdravotnické a Střední zdravotnické školy Hradec Králové uspořádala Hospodářská komora Královéhradeckého kraje takzvané duální vyhodnocení nejkvalitnější spolupráce školy a firmy. Těto pocty se již poněkolkáté dostalo naší škole, která byla oceněna za svoji spolupráci se společností Start Jičín. Ta provozuje mimo jiné hotel reStart v Jičíně, kde žáci školy získávají praxi. Ocenění převzali z rukou hejtmana Královéhradeckého kraje pana Petra Kolety a vedoucí odboru školství Královéhradeckého kraje Mgr. Markéty Stuchlíkové zástupce ředitele školy zodpovědný za teoretické vzdělávání Mgr. Petr Ježek a jednatel společnosti Start Jičín pan Jan Ent.

Petr Ježek, foto: archiv SŠGS

Postní doba – obrácení – příležitost pro každého

Nemůžeme se dokonale účastnit Božího života, dokud se neproměníme. A protože k tomu naše síly a fantazie nestačí, je nezbytné jít přímo k Bohu s prosbou o obrácení.

Obrácení znamená, že místo toho, abychom trávili svůj život díváním se všemi směry, měli bychom se vydat směrem jediným. Znamená to odvrácení od záplavy věcí, kterých si ceníme jedině proto, že pro nás byly příjemné nebo výhodné.

Prvním účinkem obrácení pak bývá nové uspořádání hodnot: je-li Bůh ve středu všeho, vše nějak samo získává nové postavení a novou hloubku. Všechno, co je Boží, co patří Bohu, je pozitivní a skutečné. Všechno, co je mimo Boha, nemá žádnou hodnotu ani smysl.

Každá konkrétní situace, ve které se nacházíme, může být proměňována, protože je v ní skrze naši víru přítomen Bůh. Ať jsme kdekoli, doma s rodinou, s přáteli, když se zrovna schyluje k hádce, v práci nebo jen v metru, na ulici, ve vlaku, můžeme se vždy usebrat a říci:

*„Pane, věřím v Tebe,
přijď a buď mezi námi.“*

Tímto úkonem víry se můžeme přimlouvat u Boha, který přislíbil svou přítomnost, když o ni požádáme. Někdy nemáme slova, jindy nevíme, jak jednat moudře, vždycky však můžeme Boha požádat, aby přišel a byl s námi. A uvidíme, jak se atmosféra změní, hádky ustanou, přijde pokoj.

Ráno vstaňme a obětujme se Bohu.
Probudili jsme se ze spánku,
který nás odděluje od včerejška.
Probuzení nám nabízí novou skutečnost,
den, který tu nikdy předtím nebyl,
neznámý čas a prostor,
který se před námi rozprostírá
jako zasněžené pole,
jež dosud nikdo nepošlapal.
Poprosme Pána,
aby požehnal tento den a nás v něm.

Když už jsme to udělali, vezměme svou žádost vážně. Jsme Bohem požehnaní, Jeho požehnání s námi bude vždycky v každé z našich činností, jež je schopna toto požehnání dostat. Ztratíme ho jedině, když se odvrátíme od Boha. Ale i tehdy bude Bůh stát při nás, připraven přijít nám na pomoc, připraven dát nám zpět milost, kterou jsme odmítli.

*Žehná vám P. Grzegorz
foto: Jennifer Balaska – Wikipedie*

Pečovatelská služba

Tel.: +420 493 035 148

E-mail: ps@lazne-belohrad.cz

Telefonní čísla na pečovatelky ve službě:

Tel.: +420 739 629 624

(pondělí – neděle)

Tel.: +420 739 629 602

(pondělí – pátek)

Terénní pečovatelskou službu poskytujeme od 7:00 do 19:00 (pondělí–neděle vyjma dnů uznaných státním svátkem)

Sběrný dvůr

Správce sběrného dvora Milan Šubr

Tel.: +420 604 600 882

Otevírací doba:

Středa
8:00 – 11:30 12:30 – 17:00

Sobota
8:00 – 14:00

Turistické informační centrum

Náměstí K. V. Raise 635, 507 81 Lázně
Bělohrad

Tel.: +420 497 772 111

E-mail: tic@lazne-belohrad.cz

Otevírací doba:

Pondělí
8:00 – 11:30 12:30 – 17:00

Úterý
8:00 – 11:30 12:30 – 17:00

Středa
8:00 – 11:30 12:30 – 17:00

Čtvrtek
8:00 – 11:30 12:30 – 17:00

Pátek
8:00 – 11:30 12:30 – 17:00

**Město
Lázně
Bělohrad**

Úřední hodiny městského úřadu

Kontakt na podatelnu úřadu:

Tel.: +420 497 772 110

E-mail: podatelna@lazne-belohrad.cz

Otevírací doba:

Pondělí
8:00 – 11:30 12:30 – 17:00

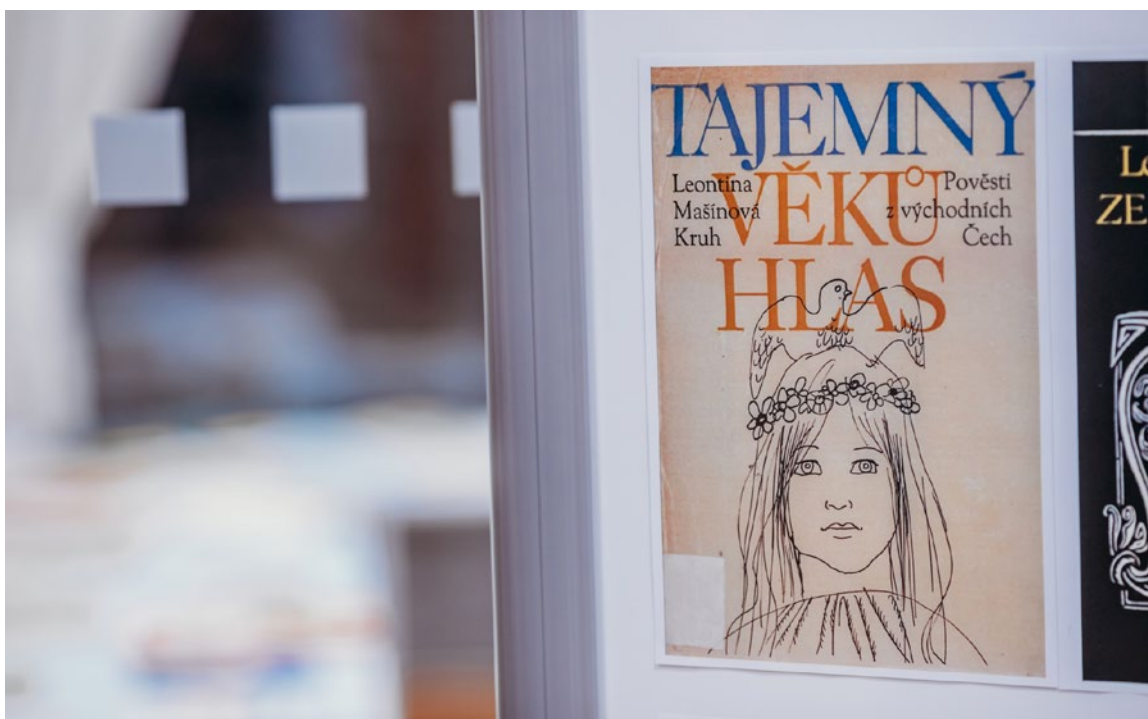
Středa
8:00 – 11:30 12:30 – 17:00

Pátek
8:00 – 11:30

www.lazne-belohrad.cz
[@mestolaznebelohrad](https://www.facebook.com/mestolaznebelohrad)

Vzpomínková beseda na Leontinu Mašínovou– Roman Kunčík

Střípek z výstavy k výročí 50 let od úmrtí Leontiny Mašínové– Roman Kunčík

#OBJEKTIVEM

Na e-mailovou adresu redakce nám posílejte své fotografie z města a blízkého okolí se jménem autora a popiskem. Nejprovednější záběry, vybrané redakcí, budeme pravidelně zveřejňovat na tomto místě.

E-mail: belohradske-listy@lazne-belohrad.cz

Titulní fotografie: **Roman Kunčík**

